

Nr 240.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med anhållan om riksdagens yttrande angående vissa av Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens år 1946 vid dess tjugonionde sammanträde fattade beslut; given Stockholms slott den 11 april 1947.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över socialärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed anhålla om riksdagens yttrande angående vissa i nämnda protokoll omförmälda, av Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens år 1946 vid dess tjugonionde sammanträde fattade beslut.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Eije Mossberg.

Utdrag av protokollet över socialärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 11 april 1947.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, QUENSEL, GJÖRES, DANIELSON, MYRDAL, ZETTERBERG, NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, MOSSBERG, WEIJNE.

Efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena anmäler statsrådet Mossberg *vissa av Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens år 1946 vid dess tjugonionde sammanträde fattade beslut* samt anför i anslutning därtill följande.

Inledning.

I det såsom bilaga till propositionen nr 111 till innevarande års riksdag fogade utdraget av statsrådsprotokollet över socialärenden den 21 februari 1947 uttalade jag, att jag beträffande vissa av de vid Internationella arbetskonferensens tjugonionde sammanträde fattade besluten hade för avsikt att sedermera hemställa om att för årets riksdag proposition framlades med anhållan om riksdagens yttrande. De under punkt II på konferensens dagordning (intagen å s. 2 i omförmälda proposition) fattade besluten voro emellertid av så brådskande natur och så speciell karaktär, att jag ansåg mig böra påkalla, att i en särskild proposition riksdagens samtycke till ratificering redan angivna dag inhämtades. Med nämnda uttalande åsyftades *dels* en vid konferenssammanträdet enhälligt antagen »Akt av år 1946 angående ändringar i Internationella arbetsorganisationens stadga», *dels ock* en konvention (nr 80) angående partiell revision av de konventioner, som antagits av Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens vid dess tjugooåta första sammanträden, i vilken föreskrift meddelas rörande det framtida fullgörandet av vissa kansligörömål, som enligt nämnda konvention ålegat Nationernas förbunds generalsekreterare, och vilken vidare innehåller vissa ändrade bestämmelser, föranledda av Nationernas förbunds upplösning och vidtagna ändringar i Internationella arbetsorganisationens stadga. I detta sammanhang ansåg jag mig jämväl — ehuru någon riksdagens åtgärd därav icke påkallades — böra bringa till riksdagens kännedom en mellan Förenta Nationerna och Internationella arbetsorganisationen träffad överenskommelse om viss samverkan i bland annat administrativt och budgetärt avseende.

I anslutning till vad jag sålunda uttalat får jag nu anmäla övriga vid konferenssammanträdet fattade viktigare beslut.

Inledningsvis vill jag framhålla, att konferensen vid detta sammanträde för första gången, i enlighet med de år 1945 beslutade ändringarna i Internationella arbetsorganisationens stadga, hade att fastställa budget för organisationen. Den budget, avseende utgifterna under år 1947, som antogs av konferensen, belöper sig å 16 052 980 schweiziska francs (11 351 378 guldfrancs).

De av konferensen fattade besluten — samtliga hänförande sig till dagordningens punkt III (Åtgärder till skydd för barn och unga arbetare) — vilka äro av beskaffenhet att i enlighet med föreskrifterna i art. 19 av Internationella arbetsorganisationens stadga skola underställas riksdagen, äro följande:

- 1) Konvention (nr 77) angående läkarundersökning av barn och minderåriga för utrönande av deras lämplighet för industriellt arbete;
- 2) Konvention (nr 78) angående läkarundersökning av barn och minderåriga för utrönande av deras lämplighet för icke-industriellt arbete;
- 3) Rekommendation (nr 79) angående läkarundersökning av barn och minderåriga för utrönande av deras lämplighet för arbetsanställning;
- 4) Konvention (nr 79) angående begränsning av nattarbete för barn och minderåriga i icke-industriell verksamhet; samt
- 5) Rekommendation (nr 80) angående begränsning av barns och minderårigas nattarbete i icke-industriell verksamhet.

Texterna till dessa konventioner och rekommendationer torde få såsom bilagor (*Bil. A—E*) fogas till statsrådsprotokollet i detta ärende.

Den under punkt IV på dagordningen upptagna frågan angående socialpolitisk minimistandard i icke-självständiga områden — bestämmelser ägnade att intagas i en internationell konvention — var vid detta konferenssammanträde föremål för en första behandling. Konferensen antog en resolution, varigenom beslöts, att frågan skulle upptagas till slutlig behandling vid arbetskonferensens nästkommande allmänna sammanträde år 1947.

I särskild bilaga lämnas en förteckning över andra vid konferensen antagna viktigare resolutioner (*Bil. F*).

Inhämtade yttranden.

Samtliga de i anslutning till punkt III på dagordningen antagna konventioner och rekommendationer ha remitterats till delegationen för det internationella socialpolitiska samarbetet för yttrande. Delegationen har i sin tur inhämtat yttranden i ärendet från socialstyrelsen, riksförsäkringsanstalten, medicinalstyrelsen och statens arbetsmarknadskommission, varjämte delegationen berett landsorganisationen i Sverige, tjänstemännens centralorganisation (TCO) och svenska arbetsgivareföreningen tillfälle att avgiva yttrande. Arbetsmarknadskommissionen har därvid bifogat särskilt yttrande från kommissionens sakkunniga i frågor rörande kvinnlig arbetskraft.

Jag övergår nu till att lämna en redogörelse för innehållet i de avgivna yttrandena.

De till delegationen avgivna remissvaren.

Vissa av de av delegationen hörda myndigheterna inskränka sig i sina yttranden till allmänna uttalanden, medan andra därutöver ingå på en detaljgranskning av de i de olika konventionerna och rekommendationerna förekommande bestämmelserna.

Följande allmänna uttalanden må här återgivas.

Socialstyrelsen yttrar, att styrelsen finner de ifrågavarande konventionerna och rekommendationerna vara ur social synpunkt väl motiverade och ägnade att stödja utvecklingen på området. De flesta av de föreslagna föreskrifterna hade redan upptagits i svensk lagstiftning, antingen i form av redan gällande lag eller i det av 1938 års arbetarskyddskommitté framlagda förslaget till ny lag om skydd mot ohälsa och olycksfall i arbete m. m. I övrigt torde bestämmelserna i konventionerna och rekommendationerna böra beaktas vid det fortsatta arbetet med arbetarskyddslagstiftningen och med yrkesvägledningen för ungdom.

Statens arbetsmarknadskommision, som finner, att bestämmelserna i konventionerna och rekommendationerna i vissa delar sammanfalla med gällande eller föreslagna lagstiftning i Sverige, framhåller, att utvecklingen på den svenska arbetsmarknaden och de senaste årens högre sysselsättningsvolym medfört en starkt ökad efterfrågan på den yngre arbetskraften. Med hänsyn härtill och då åldersproportionerna inom befolkningen för lång tid framåt komme att ställa höga krav på arbetstagarnas prestationsförmåga, vore en effektiv hälsovård och hälsokontroll inom arbetslivet av allra största betydelse. Utan att taga ställning till frågan om ratifikation av konventionerna förutsatte kommissionen, att de beaktades vid den fortsatta behandlingen av det föreliggande förslaget till lag om skydd mot ohälsa och olycksfall i arbete.

Landsorganisationen anser, att då de mot konventionernas bestämmelser svarande reglerna i svensk rätt äro föremål för omarbetning i samband med den allmänna revisionen av arbetarskyddslagstiftningen, ställning för närvarande icke synes kunna tagas till frågan om konventionernas ratificering av vårt land. Av samma anledning torde för närvarande några åtgärder icke kunna vidtagas med anledning av rekommendationerna.

Tjänstemännens centralorganisation (TCO) finner det ur allmän social synpunkt angeläget, särskilt i en situation, då vidgade krav ställas på den yngre arbetskraftens engagemang inom arbetslivet, att hälsoskyddande åtgärder bliva vidtagna genom medicinsk yrkesrådgivning, reguljär yrkesvägledning, systematiska läkarbesiktningar och genom inskränkningar i arbetstiden för sådan arbetskraft. Det förefölle dock, som om vissa artiklar i konventionerna fått en alltför rigorös utformning, vartill komme, att i fråga om minderårigas användande i nattarbete avvikelser förelåge, som utan lagstiftningsändring icke möjliggjorde ratifikation. Vissa principiella skiljaktig-

heter föreläge även i fråga om läkarundersökningens karaktär. I svensk lagstiftning skulle denna avse att ådagalägga huruvida ur medicinska synpunkter olämplighet för viss anställning eller visst arbete föreläge, medan enligt konventionerna sådan besiktning skulle ådagalägga lämplighet. Svensk lagstiftning förutsatte vidare dispens för läkarbesiktning, när det gällde arbete, som medförde ringa ansträngning eller som fortginge under kortare tid av året, och 1938 års arbetarskyddskommittés förslag innehölle också vissa inskränkningar i fråga om läkarbesiktning på grund av att bestämmelserna härom icke vore giltiga för vissa slag av sysselsättningar.

Enligt organisationens mening vore det lämpligt att frågan om ratifikation anstode och gjordes till föremål för övervägande i samband med kommande revision av arbetarskyddslagstiftningen.

Svenska arbetsgivareföreningen anför beträffande behandlingen av ifrågasvarande konventioner och rekommendationer vid arbetskonferensen, att de danska, norska och svenska regeringsdelegaterna vid flera tillfällen under arbetet i vederbörande kommitté framfört ändringsförslag, som skulle vara ägnade att göra konventionerna om läkarundersökning av barn och unga arbetare mer elastiska för att därigenom öka möjligheterna för medlemsstaterna att ratificera konventionerna. I samma syfte hade för övrigt framförts vissa förslag med hänsyn till den tredje konventionen, som utarbetats av samma kommitté (angående nattarbete). Kommittémajoriteten hade icke kunnat finna det möjligt att acceptera de framställda ändringsförslagen. Som en följd härav måste de tre staternas regeringar göra vissa reservationer beträffande möjligheterna att ratificera dessa konventioner i en nära framtid. Rent allmänt kunde om de föreliggande konventionerna sägas, att de vore alltför stelt utformade. Från de skandinaviska representanternas sida hade under kommittéarbetet allvarliga ansträngningar gjorts att i konventionsförslagen få till stånd vissa ändringar, som skulle kunna underlätta ratifikation av konventionerna. Dessa strävanden hade emellertid mött föga eller ingen förståelse.

I fråga om de detaljuttalanden som i vissa av de inkomna yttrandena gjorts rörande bestämmelserna i de olika konventionerna och rekommendationerna må följande nämnas.

- A. Konvention (nr 77) angående läkarundersökning av barn och minderåriga för utrönande av deras lämplighet för industriellt arbete och konvention (nr 78) angående läkarundersökning av barn och minderåriga för utrönande av deras lämplighet för icke-industriellt arbete.

Socialstyrelsen yttrar i huvudsak följande beträffande de olika artiklarna i konventionerna.

Artiklarna 1—3. Föreskrifter av hithörande slag finnes i arbetarskyddslagen. I förslaget till ny arbetarskyddslag föresloges bestämmelser om läkarundersökning och läkarbesiktning av alla minderåriga, oavsett arbetets art och arbetsplatsens storlek. Enligt lagförslaget skulle emellertid — i lik-

het med den nu gällande lagen — läkarundersökning och läkarbesiktning icke föreskrivas, när det gällde icke-industriellt arbete av familjemedlemmar eller arbete, som vore att hänföra till jordbruk eller någon dess binäring, vilken icke bedreves såsom självständig verksamhet. I konvention nr 78 hade medgivits, att den nationella lagstiftningen kunde från tillämpningen av denna konvention undantaga vissa familjeföretag. Styrelsen ville icke framställa något önskemål om lagstiftningens utvidgning till dessa områden men ansåge sig böra fästa uppmärksamheten på att de minderåriga, som arbetade i familjeföretag i hem och i jordbruk, icke komme att stå under obligatorisk kontroll i hithörande avseenden.

Artik el 4. Betyrsggande föreskrifter rörande denna fråga, ehuru av annan konstruktion, syntes föreligga i kungörelsen den 2 december 1938 (nr 711) angående läkarundersökningar och läkarbesiktningar till förebyggande av vissa yrkessjukdomar, vilka stadganden skulle äga motsvarighet i den nya arbetarskyddslagen 15 § 2 mom.

Artik el 5. Varken i gällande lag eller i lagförslaget funnes någon föreskrift om att minderårig kunde befrias från att själv bekosta läkarundersökning för vinnande av arbetsanställning. De årliga läkarbesiktningarna skulle dock icke bekostas av de minderåriga. Det i konventionerna intagna stadgandet om kostnadsfri läkarundersökning funne socialstyrelsen vara fördömligt för svensk lagstiftning. Styrelsen ville därför uttala det önskemålet, att en undersökning företoges för utrönande av möjligheterna att på statens bekostnad bereda minderåriga tillfälle att erhålla dylik undersökning utan avgift.

Artik el 6. 1—2. Åtgärder av detta slag, vilka syntes styrelsen väl motiverade, torde tillhöra arbetsmarknadskommissionens verksamhetsområde, varför styrelsen allenast ville framhålla den utomordentliga betydelse, som sjukdomsbotande och hälsostärkande åtgärder hade till förebyggande av varaktig arbetsoförmåga och särskilt för tillvaratagande av partiellt arbetsföras arbetsförmåga. Ungdomsvårdskommittén vore sysselsatt med en plan för organisation av hälsokontrollen för barn och ungdom, vilken enligt kommitténs tanke skulle kunna sammankopplas med yrkesvägledning för ungdom från skolåldern upp till värnpliktsåldern.

3. Bestämmelser av här avsett slag funnes såväl i gällande arbetarskyddslag 13 § första stycket och 35 § andra stycket som i 1938 års arbetarskyddskommittés förslag till ny lag om skydd mot ohälsa och olycksfall i arbete m. m. (29 § första stycket samt 36 § 2 mom.).

Artik el 7. 1. Föreskrifter av hithörande slag funnes i gällande lag och vore avsedda att gälla framgent.

2. Övervakningen skedde genom yrkesinspektionen. Särskilda identifieringsåtgärder vore ej föreskrivna i svensk lag. Vad beträffade övervakningen av tillämpningen av föreskrifterna om läkarundersökning för utrönande av lämplighet för arbetsanställning av barn och minderåriga, som för egen eller föräldrars räkning sysselsattes i ambulerande handel eller annan å allmän plats bedriven sysselsättning, funne socialstyrelsen det önskvärt, att en un-

dersökning företoges för utrönande av huruvida och på vad sätt denna fråga borde närmare regleras i svensk lagstiftning.

I fråga om övriga artiklar i konventionerna uttalar styrelsen, att artiklarna 8—9 syntes sakna tillämplighet för vårt lands vidkommande, att artikel 11 i konvention nr 77 och artikel 10 i konvention nr 78 icke föranledde någon styrelsens erinran samt att artiklarna 12—19 i konvention nr 77 och 11—18 i konvention nr 78 icke påkallade något styrelsens uttalande.

Riksförsäkringsanstalten anför beträffande de olika artiklarna i konvention nr 77 följande.

Artikel 1. Nu gällande bestämmelser om i vilka verksamhetsgrenar läkarundersökning och läkarbesiktning av minderåriga skulle företagas återfinnes i 10 § och 35 § arbetarskyddslagen. Gränsdragningen härutinnan vore fastställd i lagen och kunde sålunda icke ändras av någon förvaltnings- eller tillsynsmyndighet. Enligt det av 1938 års arbetarskyddskommitté framlagda förslaget till ny arbetarskyddslag skulle minderåriga arbetstagare undergå läkarundersökning och läkarbesiktning, oavsett om de sysselsattes i industriellt eller icke-industriellt arbete.

Artikel 2. Härutinnan hänvisar anstalten till 10 § andra stycket arbetarskyddslagen, som i huvudsak stadgar, att minderårig icke må användas till industriellt arbete utan så är, att den minderåriges intygsbok, utöver vad i 9 § föreskrives, innehåller läkarintyg, utvisande att den minderåriga icke företer sjuklighet, svaghet eller bristande kroppsutveckling, eller, där så skulle vara förhållandet, att den minderåriga icke kan anses komma att lida men av den sysselsättning, varom fråga är. Motsvarande bestämmelse, gällande oavsett arbetets art, återfinnes i 28 § c) förslaget till ny arbetarskyddslag.

Artikel 3. 1—2. Föreskrifter om fortlöpande läkarbesiktningar av minderåriga återfinnes i 35 § arbetarskyddslagen och 36—39 §§ lagförslaget. I avgivet utlåtande över förslaget hade anstalten med avseende å dess 36 § yttrat följande. »Enligt 1 mom. andra stycket skulle arbetsrådet äga medgiva befrielse från besiktning av minderåriga bland annat där fråga är om arbete, som fortgår allenast under kortare tid av året. Förmodligen har kommittén avsett, att denna undantagsmöjlighet skall anses omfatta det vanliga säsongarbetet inom skogshanteringen i Norrland och andra landsdelar. Emellertid kan det med hänsyn till skogsarbetsställets stora antal och spridda belägenhet samt de ofta svåra framkomstmöjligheterna icke gärna ifrågakomma, att läkarna skola färdas omkring i skogen för besiktning av minderåriga. Härtill kommer, att skogs- och även flottningsarbetarna ofta medtaga sina söner eller andra anförvanter till arbetet utan att arbetsgivaren erhåller kännedom därom förrän efter lång tid. Av nu nämnda skäl bör, i likhet med vad som skett i gällande lag, i den nya lagen införas en särskild undantagsbestämmelse av innehåll, att vad i 36 § 1 mom. första stycket stadgas icke skall äga tillämpning å skogsavverknings-, kolnings- eller flottningsarbete.»

3. I fråga om denna punkt hänvisar anstalten till 15 § arbetarskyddslagen

samt till 25 § 3 mom. och 29 § andra stycket i det nya lagförslaget ävensom till vad anstalten i förutnämnda utlåtande anfört rörande sistnämnda bestämmelser. Beträffande 25 § 3 mom. hade anstalten yttrat följande. »Den i 3 mom. stadgade allmänna befogenheten för Konungen att under där angiven förutsättning föreskriva vissa villkor för arbetstagares användande till visst slag av arbete eller förordna, att arbetstagare ej må användas däri, lärers jämväl få anses innefatta befogenheten att utfärda dylika föreskrifter avseende allenast viss kategori av arbetstagare, till exempel minderåriga eller kvinnor. Det kan ifrågasättas, huruvida detta icke borde komma till uttryck i stadgandet.» Med avseende å 29 § andra stycket hade anstalten anfört följande. »Med hänsyn till vad som anförts vid 25 § 3 mom. torde stadgandet i andra stycket kunna utgå. Emellertid skulle nämnda stadgande, i likhet med motsvarande nu gällande, bereda möjlighet till utfärdande av särskilda skyddsföreskrifter för minderårig i arbete, som innebär våda i moraliskt avseende. Dylika föreskrifter ha dock hittills icke behövt utfärdas. Därest behov därav i visst fall skulle uppkomma efter en ny lags ikraftträdande, vilken på sätt anstalten föreslagit endast upptog bestämmelsen i 25 § 3 mom., kunna, därest stadgandet i lagförslaget 59 § 2 mom. intages i den nya lagen, nödiga föreskrifter meddelas med stöd av detta stadgande.»

Artikel 4. Riksförsäkringsanstalten konstaterar, att några särskilda bestämmelser om åldersgräns för läkarundersökning och läkarbesiktning av minderåriga vid särskilt riskfyllt arbete icke finnas i Sverige och ej heller äro föreslagna till genomförande samt hänvisar i likhet med socialstyrelsen till kungörelsen den 2 december 1938.

I fråga om artiklarna 5—7 lämnar riksförsäkringsanstalten en redogörelse för i Sverige gällande bestämmelser och principer, som överensstämmer med vad socialstyrelsen under varje artikel anfört. Såvitt slutligen angår artiklarna 8—19 föranleder dessa icke till något riksförsäkringsanstaltens uttalande eller någon dess erinran.

I fråga om konvention nr 78 hänvisar riksförsäkringsanstalten till vad anstalten yttrat beträffande de olika artiklarna i konvention nr 77. Såvitt avser artiklarna 1—3 framhåller anstalten i övrigt att nu gällande arbetarskyddslag (10 § andra stycket och 35 §) överhuvud icke äger tillämpning å arbete, som utförts av medlem av arbetsgivarens familj samt lämnar där efter en redogörelse för det nya lagförslaget bestämmelser. (Jfr socialstyrelsens yttrande beträffande artiklarna 1—3.)

Medicinalstyrelsen anför följande.

Artikel 1. Mot avgränsningen av begreppet »industriföretag» i artikel 1 av konvention nr 77 och definition av »icke-industriellt» arbete i samma artikel av konvention nr 78 har styrelsen intet att erinra. Förslaget i sistnämnda artikel, att familjeföretag, i vilka endast föräldrar och deras barn eller myndlingar vore sysselsatta, kunde undantagas från tillämpningen av konventionen, dock allenast försåvitt arbetet befunnits icke medföra fara för barnens eller de minderårigas hälsa, innebure en viss skärpning jämfört

med arbetarskyddskommitténs förslag, enligt vilket medlem av arbetsgivarens familj skulle vara helt befriad från besiktningssplikt. Styrelsen anser, att Sverige lämpligen bör ansluta sig till ifrågavarande skärpta bestämmelse.

Artiklarna 2—3 anser styrelsen kunna godtagas.

Den i artikel 4 föreslagna förskjutningen av åldersgränsen för hälsoövervakning till 21 års ålder, då fråga vore om särskilt riskfyllt arbete, kunde ur medicinsk synpunkt tillstyrkas.

Artikel 5. För att uppfylla fordringarna i denna artikel torde möjligheten att befria den minderårige från skyldigheten att enligt arbetarskyddskommitténs förslag i vissa fall erlägga kostnaden för första undersökningen vid arbetsbokens anskaffande böra närmare undersökas.

De i artikel 6 föreslagna riktlinjerna för yrkesrådgivning och yrkesutbildning m. m. torde böra antagas.

Medicinalstyrelsen uttalar sammanfattningsvis, att konventionerna nr:ris 77 och 78 synas kunna godtagas för Sveriges vidkommande.

Arbetsmarknadskommissionens sakkunniga i frågor rörande kvinnlig arbetskraft anse, att den medicinska kontrollen av ungdomens hälsa bör utsträckas så långt i tiden som möjligt och helst omedelbart anknytas till de läkarundersökningar, som ske i skolorna, varigenom en fortlöpande individuell hälsokontroll möjliggöres. Den övre åldersgränsen för sådan kontroll borde enligt de sakkunnigas uppfattning sättas till 21 år. Kontrollen torde böra omfatta alla minderåriga, oavsett arbetsområde och sålunda gälla även husligt arbete, familjeföretag och jordbruk.

Av övriga artiklar i konventionerna upptaga de sakkunniga allenast artiklarna 4—6 till behandling samt anföra därom följande.

Artikel 4. Obligatorisk läkarundersökning borde beträffande minderårig arbetstagare med riskfyllt arbete förekomma oftare än en gång om året.

Artikel 5. Det vore önskvärt, att läkarundersökning icke medförde kostnader för den minderårige eller hans föräldrar.

Artikel 6. Bestämmelserna i denna artikel syntes överensstämma med vad som redan tillämpades i Sveriges genom ungdomsförmedling och yrkesrådgivning i samband därmed. Det i artikeln påbjudna samarbetet mellan olika myndigheter syntes nödvändigt för att uppnå åsyftat resultat.

Svenska arbetsgivareföreningen uttalar att det lagförslag, som 1938 års arbetarskyddskommitté framlagt och mot vilket föreningen i dessa delar icke haft något att erinra, motsvarar den standard, som konventionerna syfta till. I vissa betydelsefulla avseenden vore emellertid lagförslaget och konventionernas föreskrifter icke förenliga. En närmare granskning av vissa av de i konventionerna intagna artiklarna gäve föreningen anledning till följande erinringar.

Artikel 1 i båda konventionerna. Från konventionernas tillämpningsområde vore icke undantaget arbete, som arbetstagare utförde i sitt hem eller å annan plats, som av honom bestämdes. Sådant undantag funnes däremot i vårt förslag till ny arbetarskyddslag. Det syntes orimligt

att kräva läkarundersökning och läkarbesiktning vid hemarbete, främst ur den synpunkten att det vore alldeles omöjligt att övervaka, att sådana bestämmelser följdes. Under kommittébehandlingen hade därför från skandinaviskt håll föreslagits, att hemarbete skulle undantagas från konventionens tillämpningsområde. Det hade därvid påpekats, att i de nordiska länderna det icke kunde ifrågakomma, att man lagstiftningsvägen införde bestämmelser, vilkas efterlevnad man icke kunde kontrollera. Detta ändringsförslag hade emellertid icke mött någon förståelse.

Artikel 1 i konventionen nr 77 (industriellt arbete). I förevarande artikel finnes icke något undantag för familjeföretag från konventionens giltighetsområde. Det kunde erinras om att enligt lagförslaget bestämmelserna om läkarundersökning och läkarbesiktning icke skulle äga tillämpning beträffande arbete, som utfördes av medlem av arbetsgivarens familj. En undantagsbestämmelse av motsvarande innehåll hade ursprungligen föreslagits av byrån men bortfallit under kommittébehandlingen efter en votering, där röstetalet för och emot varit tämligen lika.

Artikel 1 i konvention nr 78 (icke-industriellt arbete). I lagförslaget stadgades, att från lagens tillämpningsområde skulle undantagas husligt arbete. Något motsvarande undantag finnes ej i konventionen; tvärtom förklarades under kommittébehandlingen, att även husligt arbete inrymdes under konventionen. Enligt föreningens åsikt hade tillämpningsområdet för konventionerna på detta sätt blivit så vidsträckt, att det icke vore möjligt för vårt land att ratificera dem.

Artikel 2 punkt 1 och punkt 3 b i båda konventionerna. Här förutsattes uppenbarligen, att läkarundersökningen skulle bedrivas så, att man prövade arbetstagarnas lämplighet för ett visst arbete eller för en viss angiven grupp av arbeten eller sysselsättningar. I vårt land skedde emellertid av praktiska skäl läkarundersökningen efter ett något avvikande system, i det att läkaren prövade för vilka slag av sysselsättningar vederbörande icke vore lämplig och lämnade uppgift därom i läkarintyget. För alla övriga slag av sysselsättningar vore den minderårige därefter i princip godkänd. Man kunde fråga sig, om det i vårt land tillämpade förfarandet, som vi knappast hade någon anledning att ändra, kunde anses stå i överensstämmelse med konventionens föreskrifter. Frågan vore tveksam, men föreningen hölle närmast före, att man icke skulle behöva tolka konventionen så strängt, att vårt system skulle anses strida mot densamma.

Artikel 3 punkt 3 i båda konventionerna. I 36 § 1 mom. andra stycket i lagförslaget stadgades, att då fråga vore om arbete, som medförde synnerligen ringa ansträngning eller fortginge allenast kortare tid av året, arbetsrådet ägde i den mån så prövades påkallat medgiva befrielse från besiktning, varom stadgades i lagen. Den svenska regeringen hade i sitt svar på byråns frågeformulär yrkat, att motsvarande dispensbestämmelse skulle införas i konventionen. Detta yrkande hade icke rönt beaktande. Undantaget vore emellertid enligt föreningens uppfattning nödvändigt och även avsaknaden därav torde förhindra ratifikation från vårt lands sida.

Artikel 4 punkt 1 i båda konventionerna. Denna bestämmelse kunde möjligen anses stå i överensstämmelse med lagförslaget, enär i 15 § i förslaget upptoges en regel om befogenhet för arbetsrådet att föreskriva läkarundersökning vid synnerligen hälsofarligt arbete. Denna undersökningsplikt gällde alla åldrar, och man toge sålunda icke särskilt sikte på läkarundersökning av ungdom. Men eftersom arbetare även mellan 18 och 21 år komme in under bestämmelsen i lagförslaget, torde konventionens fordran på denna punkt vara uppfylld.

Artikel 5 i båda konventionerna. Enligt lagförslaget kunde en mindre kostnad för läkarundersökning i undantagsfall få betalas av den minderårige eller hans föräldrar. Avsikten vore, att den minderårige skulle kostnadsfritt få den första läkarundersökningen i skolan. Det läkarintyg, som då utfärdades, gällde emellertid icke längre än ett år. Skulle han dröja utöver ett år med att taga anställning, måste han på egen bekostnad skaffa nytt läkarintyg. Hade han däremot tagit anställning inom ett år efter det att han slutat skolan, bleve han ju i den anställningen föremål för kostnadsfri läkarbesiktning, och det intyg, som då lämnades vid läkarbesiktningen, gällde ett år på samma sätt som det förra läkarintyget. Skulle han emellertid lämna sin anställning och söka en ny sådan, sedan mer än ett år förflutit från det att han undergått läkarbesiktning i den förra anställningen, föreläge även här en situation, då han själv måste bekosta en läkarundersökning. Det borde dock erinras om att en sådan undersökning skulle verkställas av läkare i statens eller kommunens tjänst och mot fastställd taxa. Kostnaden därför kunde förutsättas bliva rätt obetydlig.

Sluligen erinrar föreningen därom, att den svenska regeringen under den förberedande behandlingen av frågan vid arbetskonferensen föreslog, att föreskriften om att läkarundersökningen skulle vara fri borde upptagas i en rekommendation i stället för i konventionen. Därest detta förslag godtagits, hade en motsättning mellan lagförslaget och konventionstexten icke behövt uppstå på denna punkt.

Under återopande av vad sålunda anförts avstyrker föreningen ratificering av de ifrågavarande konventionerna.

B. Rekommendation (nr 79) angående läkarundersökning av barn och minderåriga för utrönande av deras lämplighet för arbetsanställning.

Socialstyrelsen framhåller, att föreskrifter i de hänseenden som i rekommendationen behandlas under I Tillämpningsområde och II Läkarundersökning finnas i gällande lag samt i lagförslaget och torde i allt väsentligt överensstämma med rekommendationens innehåll.

I fråga om III Åtgärder i fråga om personer, som vid läkarundersökning befunnits helt eller delvis olämpliga för arbete anser styrelsen, att dylika åtgärder äro av beskaffenhet att tillhöra arbetsmarknadskommissionens uppgifter.

Styrelsen har vidare intel att erinra mot att de under rubriken IV Ansvariga

myndigheter föreslagna åtgärderna genomföras samt framhåller vikten av att åtgärderna i möjligaste mån samorganiserar med de i varje särskilt land förefintliga medicinska dispositionerna för undersökning och kontroll av arbetskraften.

Vad slutligen angår V Tillämpningsmetoder anför styrelsen, att bestämmelser av det slag, som avses i punkt 13 a)—b) i rekommendationen finnas i gällande lag (33 §) och i lagförslaget (34 §). Bestämmelser motsvarande de i punkt 14 avsedda funnes däremot ej och vore ej heller föreslagna. Styrelsen ville ifrågasätta, huruvida icke denna fråga lämpligen borde utredas för utvärdering av om lagstiftning härom vore erforderlig för Sveriges vidkommande.

Riksförsäkringsanstalten hänvisar i fråga om I Tillämpningsområde och II Läkareundersökning till arbetarskyddslagets föreskrifter om läkarundersökning och läkarbesiktning av minderåriga (10 § andra stycket och 35 §) samt motsvarande bestämmelser i förslaget till ny arbetarskyddslag (28 § och 36—39 §§) ävensom till kungörelsen den 31 december 1912 (nr 387) angående läkarundersökning och läkarbesiktning av minderåriga arbetare. Anstalten framhåller, att något sådant förbehåll, som avses i punkt 6 andra stycket beträffande vissa upplysningar av konfidentiell art, icke finnes enligt gällande svensk lag och icke heller föreslagits i den nya lagstiftningen.

Med avseende å avdelningarna III—V i rekommendationen är anstaltens yttrande i huvudsak av samma innebörd som socialstyrelsens.

Medicinalstyrelsen anför i fråga om rekommendationens avdelning II punkt 3 följande. I angivna punkt framhålles, att det vore önskvärt, att alla barn före skolgångens avslutande underginge allmän läkarundersökning, men att detta icke borde inkräkta på den läkarundersökning, som skulle äga rum vid tillträddandet av anställning. I jämförelse med arbetarskyddskommitténs förslag, att läkarintyg av skolläkare infört i arbetsbok skulle kunna gälla under ett års tid, innebure detta en skärpning, som enligt styrelsens mening icke vore behövlig.

Styrelsen instämmer vidare i önskemålet (punkt 7) att icke enbart alla minderåriga i lagens bemärkelse utan även ungdom i industriellt och icke-industriellt arbete i åldern 18—21 år bli föremål för årliga läkarundersökningar. Att så bör ske i visst slags arbete såsom i gruvor, å sjukhus o. d. som rekommendationen föreslår, vill medicinalstyrelsen livligt förorda.

Styrelsen tillstyrker en tillämpning för Sveriges del av rekommendationens bestämmelser med undantag för den ovan berörda enligt styrelsens mening obehövligen skärpningen.

Statens arbetsmarknadskommision finner, att det under punkt 10 framförda önskemålet om förteckningar över yrken och sysselsättningar, som lämpa sig för minderåriga, vilka lida av viss kroppslig svaghet eller visst kroppsligt lyte, vara en mindre lämplig lösning. I stället borde man vid uppdrättandet av dylika förteckningar i första hand inrikta sig på att klarlägga,

vilka yrken som med hänsyn till viss kroppslig svaghet hos arbetstagaren vore ur medicinsk synpunkt olämpliga. Dessa förteckningar, kompletterade med sammanställningar över risker och diskvalificerande svagheter inom olika yrken, torde utgöra en oundgänglig grundval för vederhäftig yrkesvägledning av här ifrågavarande personer. Vid utnyttjande av dessa förteckningar för yrkesvägledning i det enskilda fallet torde man böra framhålla önskvärdheten av att — där så ske kunde — samråd komme till stånd mellan undersökningsläkaren och representant för den offentliga arbetsförmedlingens yrkesvägledning.

Arbetsmarknadskommissionens sakkunniga i frågor rörande kvinnlig arbetskraft understryka starkt vikten av den särskilda läkarutbildning, som avses i rekommendationens punkt 11.

Svenska arbetsgivareföreningen anser, att rekommendationen bör tagas under övervägande vid det pågående arbetet med revision av arbetarskyddslagstiftningen.

C. Konvention (nr 79) angående begränsning av nattarbete för barn och minderåriga i icke-industriell verksamhet.

Socialstyrelsen framhåller beträffande Del I. Allmänna bestämmelser, att bestämmelser av ungefär motsvarande innehåll, täckande det väsentliga av vad här avhandlas, finnas i gällande lag och i lagförslaget samt att nattarbete i princip icke skall förekomma för minderåriga. Övriga delar av konventionen föranleda intet uttalande från styrelsens sida.

Riksförsäkringsanstalten anför följande.

Artikel 1. 1—3. Anstalten yttrar, att för närvarande här i landet gäller i viss mån olika regler beträffande nattarbete för minderåriga vid industriellt och vid icke-industriellt arbete. Dessa regler vore fastställda i lag och återfunnes i 14 § 3 mom. första stycket arbetarskyddslagen. Någon möjlighet för tillsynsmyndighet att göra ändring i gränsdragningen mellan industriellt och icke-industriellt arbete föreläge icke. I förslaget till ny arbetarskyddslag hade däremot icke gjorts någon skillnad i fråga om minderårigas nattarbete med avseende å arbetets karaktär av industriellt eller icke industriellt annat än så tillvida, att bestämmelserna om förbud mot minderårigs arbete nattetid icke vore avsedda att gälla det egentliga jordbruket.

4. Den nuvarande arbetarskyddslagen äger, yttrar anstalten, enligt 1 § första stycket tillämpning endast å »rörelse» samt å vissa särskilda byggnads- eller arbetsföretag. Härav följde, att »husligt arbete i enskilda hushåll» fölle utanför lagens tillämpningsområde. Jämlikt särskild föreskrift i 1 § andra stycket b) vore från lagens tillämpning jämväl undantaget arbete, som utfördes av medlem av arbetsgivarens familj. I det nya lagförslaget hade undantag stadgats för »husligt arbete, som utföres i arbetsgivarens hem», och beträffande »arbete, som utföres av medlem av arbetsgivarens familj» vore lagen avsedd att gälla endast i begränsad utsträckning och bl. a. icke i fråga om bestämmelserna angående nattvila för minderåriga. Beträffande arbete

av familjemedlemmar, som vore förlagt till arbetsgivarens bostad, eller arbete, som vore att hänföra till jordbruk eller någon dess binäring, vilken icke bedreves såsom självständig verksamhet, skulle lagen över huvud taget icke äga tillämpning.

Beträffande artikel 2 anför anstalten följande.

Enligt 14 § 3 mom. första stycket gällande arbetarskyddslag skall minderårig för nattvila beredas oavbruten ledighet från arbete under minst elva timmar varje dygn; och skall i denna ledighet ingå, där minderårig under sexton år användes till industriellt eller därmed jämförligt arbete, tiden mellan klockan 19 och klockan 6 samt eljest tiden mellan klockan 22 och klockan 5. Från vad sålunda stadgats kan i vissa fall yrkesinspektör eller yrkesinspektionens chefsmyndighet bevilja undantag beträffande yngling som fyllt sexton år, och yngling som fyllt fjorton år kan med chefsmyndighetens medgivande användas till flottningsarbete »i den mån förhållandena därtill föranleda». Motsvarande stadganden i förslaget till ny arbetarskyddslag återfinnas i 31 §. Där föreskrives i första stycket, att minderårigs ledighet för nattvila skall omfatta minst elva timmar i följd varje dygn samt att i denna ledighet skall ingå, där minderårig är under sexton år, tiden mellan klockan 19 och klockan 6 samt för annan minderårig tiden mellan klockan 22 och klockan 5. I andra stycket av paragrafen angivas de särskilda fall, där undantag från dessa bestämmelser kan medgivas av yrkesinspektionens chefsmyndighet. Någon rätt för yrkesinspektör eller motsvarande befattningshavare att meddela eftergift finnes icke enligt förslaget.

Artikel 3. Beträffande punkt 1 hänvisar anstalten till vad ovan sagts under artikel 2.

I fråga om punkt 2 framhåller anstalten, att några möjligheter att lämna dylika generella dispenser icke finnas vare sig enligt nu gällande lag eller enligt det framlagda lagförslaget annat än i fråga om flottningsarbete.

Artikel 4. 1. Behov av dylik bestämmelse saknas enligt anstaltens mening för Sveriges vidkommande.

2. Någon möjlighet för Kungl. Maj:t att medgiva eftergift utöver vad som stadgats i 14 § 3 mom. arbetarskyddslagen finnes icke för närvarande. Enligt det nya förslaget kunde yrkesinspektionens chefsmyndighet jämlikt stadgande i 31 § andra stycket b) medgiva minderårig att deltaga i vissa nödfallsarbeten å tid mellan klockan 23 och klockan 5.

3. Särskilt stadgande om tillstånd för minderårig till nattarbete i samband med yrkesutbildning finnes icke enligt gällande lag och är ej heller enligt lagförslaget avsett att införas.

Artikel 5. I fråga om minderårigs medverkan vid vissa offentliga tillställningar hänvisar anstalten till bestämmelserna i kungl. förordningen den 10 december 1897 (nr 115) angående förbud mot barns användande vid offentliga förevisningar. Denna författning, fortsätter anstalten, som icke gäller med avseende å filminspelning, innehåller icke några bestämmelser om nattvila. I betänkanDET rörande den nya arbetarskyddslagen hade 1938 års arbetarskyddskommitté jämväl framlagt förslag till »lag angående förbud mot minderårigs användande vid offentliga tillställningar och inspelning av biografiffilm samt till viss försäljning och budskickning». Icke heller här vore

upptagna några särskilda stadganden om nattvila. Såväl enligt den nuvarande författningen som enligt den föreslagna gällde, att det ankomme på polismyndighet att meddela eftergift i den mån sådan kunde ifrågakomma.

Artikel 6.

1. a) Bestämmelser härom funnes i gällande arbetarskyddslag och i nya lagförslaget.

b) Av 32 § och 37 § första stycket arbetarskyddslagen framginge, att någon skyldighet för närvarande icke funnes att föra förteckning över minderåriga vid icke-industriellt arbete eller att anslå uppgifter om de minderårigas arbetstider och raster vid dylikt arbete i andra fall än då så föreskrevs av yrkesinspektionens chefsmyndighet. Enligt förslaget till ny arbetarskyddslag förelåge däremot jämlikt 35 § skyldighet för varje arbetsgivare, om å arbetsstället i regel sysselsattes minst fem minderåriga att föra förteckning över de minderåriga med angivande av deras namn, födelseår och födelsedag samt dag, då de minderåriga började användas i arbetet, ävensom, då minderårig slutade sin anställning, den dag anställningen upphörde. Någon föreskrift om anslag rörande arbetstider och raster för de minderåriga funnes icke upptagen i lagförslaget.

c) Bestämmelser om identifieringsanordningar funnes icke föreskrivna eller föreslagna i vårt land.

d) Härutinnan hänvisar anstalten till ansvarsbestämmelserna i 42 § första stycket arbetarskyddslagen samt motsvarande bestämmelser i 65 § lagförslaget.

Övriga artiklar i konventionen ha icke föranlett något uttalande från riks-försäkringsanstaltens sida.

Medicinalstyrelsen anför beträffande ifrågavarande konvention följande.

Konventionens artiklar 2 och 3 innehålla bestämmelser, som ganska avsevärt avvika från vad arbetarskyddskommittén föreslår i sitt betänkande. Barn under fjorton år undantagas visserligen då minimiåldern i Sverige föreslås höjd till denna ålder, men för övriga minderåriga föreslås endast en oavbruten ledighet av elva timmar, i vilken för barn under sexton år tiden 19—6 skall ingå och för övriga 23—5. Enligt konventionens artikel 3 skall för minderårig under aderton år gälla en sammanhängande ledighet av minst 12 timmar, vari tiden mellan kl. 22 och 6 skall ingå.

Även artikel 5 i konventionen innehåller en väsentlig skärpning. Enligt arbetarskyddskommittén skall gränsen för minderårigs deltagande i ofentlig föreställning och filminspelning sättas vid 16 år.

Styrelsen tillstyrker anslutning till konventionen från svensk sida.

Arbetsmarknadskommissionens sakkunniga i frågor rörande kvinnlig arbetskraft framhålla beträffande artiklarna 2 och 3, att å ena sidan den svenska lagstiftningen i vissa avseenden går utöver de i artikel 2 givna föreskrifterna, men att å andra sidan den i artikel 3 föreskrivna nattledigheten om 12 timmar i svensk lagstiftning motsvaras av 11 timmars nattledighet. De sakkunniga förklara sig visserligen anse dessa bestämmelser tillräckliga för vårt lands vidkommande men vilja ej motsätta sig en sådan ordning, som skulle betingas av en ratifikation.

Beträffande artikel 5 påpeka de sakkunniga, att det svenska lagförslaget i vissa hänseenden är längre gående än nämnda artikel; detta gäller beträffande förbud mot minderårigas användande vid offentliga tillställningar, inspelning av film samt viss försäljning och budskickning. De sakkunniga anse bestämmelserna i det svenska lagförslaget nödvändiga och finna det önskvärt, att icke konventionens antagande föranleder någon inskränkning i de restriktioner, som här avses.

Svenska arbetsgivareföreningen framhåller i fråga om artikel 1 punkt 4. att undantag ej heller här gjorts för arbete, som arbetstagaren utför i sitt hem eller å annan plats, som av honom bestämmes (hemarbete). Redan denna omständighet måste hindra ratifikation.

I fråga om artiklarna 3, 4 och 5 anför föreningen följande.

Det måste betraktas som synnerligen olyckligt, att konventionen blott skiljer på två grupper av minderåriga, nämligen sådana under 14 år och sådana mellan 14 och 18 år. Ett betydligt bättre system hade man säkerligen kunnat erhålla, om man gjort indelning i tre grupper, nämligen barn under 14 år, minderåriga mellan 14 och 16 år och minderåriga mellan 16 och 18 år. Ett sådant yrkande framfördes också under kommittébehandlingen av Förenta staternas regering. Förslaget understöddes av den svenska regeringsrepresentanten, som särskilt framhöll nödvändigheten av att ha mindre stela föreskrifter beträffande minderåriga mellan 16 och 18 år än beträffande de lägre åldrarna. Till förslaget anslöt sig även den schweiziske regeringsrepresentanten. Kommittén avlog emellertid detta förslag.

Artikel 2 skulle i princip ej komma att beröra oss, då i det nya lagförslaget minderårig ej må användas till arbete, som avses i lagen, förrän den minderåriga fyllt 14 år och inhämtat den för folkskolan bestämda lärokursen eller däremot svarande kunskaper och färdigheter eller också har behörigt tillstånd att lämna folkskolan. Det är dock att märka, att föreskriften, att arbetstagaren skall ha inhämtat den för folkskolan bestämda lärokursen, icke gäller, när fråga är om arbete allenast under ferietid. Vid arbete utfört under ferietid av sådana minderåriga, som här äro i fråga, är konventionen strängare än bestämmelserna i vårt lagförslag. Då emellertid dessa fall icke hava någon större praktisk betydelse, skall föreningen icke här närmare gå in på den frågan.

I artikel 3 punkt 1 återfinnes konventionens huvudstadgande. Där föreskrives, att barn över 14 år, vilka icke längre äro underkastade hel skolplikt, samt minderåriga under 18 år icke må sysselsättas eller utföra arbete nattetid under en sammanhängande tidrymd av minst 12 timmar varje dygn, vari skall ingå tiden mellan kl. 22 och kl. 6. Denna bestämmelse gäller alltså både minderåriga mellan 14 och 16 år och minderåriga mellan 16 och 18 år. Bestämmelsen är i vissa avseenden för stel redan för kategorien 14—16 år. För dessa minderåriga föreskriver vårt lagförslag (§ 31) en nattvila av 11 timmar. Vidare finns i § 31 andra stycket a) en dispensbestämmelse av innehåll, att minderårig, som ej fyllt 16 år, må, då så prövas påkallat, användas till arbete å tid mellan kl. 19 och kl. 23. Någon motsvarighet till denna undantagsbestämmelse finns icke i konventionen. De största svårigheterna uppstå emellertid beträffande minderåriga av den senare kategorien, alltså minderåriga mellan 16 och 18 år. Beträffande nattvilans längd gäller här samma anmärkning som beträffande nattvilan för minderåriga mellan 14 och 16 år, ehuru anmärkningen givetvis har större betydelse beträffande den

äldre kategorien. I fråga om nattvilans förläggning stadgar vårt lagförslag för den äldre kategorien, att i nattvilan skall ingå tiden mellan kl. 23 och kl. 5, vilken föreskrift alltså avsevärt avviker från konventionens bestämmelser. Ett godtagande av konventionens bestämmelse på denna punkt skulle helt omöjliggöra, att minderåriga mellan 16 och 18 år användas till tvåskiftsarbete, vilket skulle vålla oerhörda svårigheter för vårt näringsliv. Vidare stadgas i vårt lagförslag, att minderårig, som fyllt 16 år, kan, när det så anses påkallat, deltaga i s. k. nödfallsarbete under tiden mellan kl. 23 och 5. Dessutom kan yngling, som fyllt 16 år och som vid läkarbesiktning visar sig äga god hälsa och kroppsutveckling, när särskilda skäl därtill äro, få deltaga i arbete, vilket på grund av sin natur, arbetsbrådska eller annan tvingande omständighet måste bedrivas å tid mellan kl. 23 och kl. 5. Dessa undantagsbestämmelser täckas uppenbarligen icke av de modifierade bestämmelser, som återfinnas i artikel 4 punkterna 2 och 3 i konventionen. Det må erinras om att undantagsregeln i artikel 4 punkt 3 under behandlingen i konferensen in pleno fick sin nuvarande avfattning och därvid gjordes betydligt snävare än vad kommittén föreslagit. Samtliga fyra svenska delegater röstade i konferensen mot denna ändring.

I fråga om bestämmelserna i artikel 5 anser föreningen, att de icke helt överensstämma med det svenska lagförslaget.

På grund av vad sålunda anförts avstyrker föreningen, att denna konvention ratificeras av Sverige.

D. Rekommendation (nr 80) angående begränsning av barns och minderårigas nattarbete i icke-industriell verksamhet.

Socialstyrelsen uttalar beträffande I. Tillämpningsområde och II. Anställning i samband med offentlig underhållning, att bestämmelser, som i allt väsentligt torde motsvara vad rekommendationen härutinnan innehåller, finnas i svensk lagstiftning.

I fråga om III. Övervakning framhåller socialstyrelsen, att kvinnliga inspektörer med den under III. angivna särskilda uppgiften icke finnas och ej heller föreslagits. Styrelsen finner det önskvärt, att frågan, huruvida även kvinnliga inspektörer kunna anses behövliga för dessa uppgifter, göres till föremål för undersökning.

Identifieringsmärken äro icke föreslagna för Sveriges vidkommande.

Riksförsäkringsanstalten anför beträffande I. Tillämpningsområde följande.

Någon uppräknig av vad som är att hänföra till icke-industriellt arbete finnes ej i svensk lag. I stället har den utformningen valts, att särskilda bestämmelser bl. a. i fråga om nattvila gälla för minderårig under sexton år, som användes till vissa slags arbeten, nämligen »bergverks-, bruks-, fabriks-, hantverks- eller annat industriellt arbete eller byggnadsarbete, ändå att det ej är att hänföra till industriellt arbete, eller skogsavverknings- eller kolningsarbete eller arbete med transport av personer eller gods». I det föreliggande förslaget till ny arbetarskyddslag har någon åtskillnad i förevarande hänseende icke gjorts mellan industriellt och icke-industriellt arbete utom beträffande det egentliga jordbruksarbetet.

I fråga om punkt 9. 1)—4) framhåller anstalten, att några bestämmelser om identifierings- eller tillståndshandlingar eller igenkänningsmärken icke finnas i Sverige och ha heller icke föreslagits till införande här.

Medicinalstyrelsen tillstyrker anslutning till rekommendationen.

Arbetsmarknadskommisionens sakkunniga i frågor rörande kvinnlig arbetskraft uttala sin sympati för rekommendationens förslag att begränsa nattarbetet för minderåriga även i husligt arbete och familjeföretag, särskilt med tanke på att minderåriga flickor ofta användas i husligt arbete.

Förslaget om identifieringsmärken för minderåriga finna de sakkunniga synnerligen olämpligt för svenska förhållanden.

Svenska arbetsgivareföreningen anser, att rekommendationen bör tagas under övervägande vid det pågående arbetet med revision av arbetarskyddslagstiftningen.

Delegationens yttrande.

För egen del anför delegationen följande.

Då delegationen går att taga ställning till de föreliggande konventionerna och rekommendationerna, läser detta böra ske under hänsynstagande ej blott till nu gällande lagstiftning utan framför allt med beaktande av den genomgripande revision av densamma, vartill förslag avgivits och för närvarande är föremål för Kungl. Maj:ts prövning. Delegationen förutsätter nämligen, att ratifikationsfrågan upptages till slutligt övervägande i samband med prövningen av frågan om den reviderade arbetarskyddslagstiftningens innehåll och utformning.

Vad till en början angår *konventionerna angående läkarundersökning av barn och minderåriga för utrönande av deras lämplighet för industriellt och icke-industriellt arbete* (nr 77 och 78), ansluta sig, såsom ock i de avgivna yttrandena vitsordats, de i desamma meddelade föreskrifterna i avsevärd utsträckning till gällande eller föreslagen svensk lagstiftning. Emellertid föreliggande vissa avvikelser, vilket under behandlingen vid arbetskonferensen föränlett erinringar från svensk sida mot ett antal punkter av de sedermera antagna bestämmelserna.

Till närmare belysning härav framhåller delegationen, att enligt artikel 1 i båda de nämnda konventionerna arbete, som arbetstagare utför i sitt hem eller å annan plats, som av honom bestämmes, icke är undantaget från konventionernas tillämpningsområde. Arbete under angivna betingelser skulle emellertid icke falla under den föreslagna arbetarskyddslagen utom såvitt avser hemindustriellt arbete och i fråga om sådant arbete blott i den utsträckning, som angives i de till lagen fogade anvisningarna. Enligt i vårt land hittills tillämpade principer läser det knappast kunna ifrågakomma att meddela lagbestämmelser, vilkas tillämpning icke eller endast med mycket stor svårighet kan nöjaktigt övervakas. Redan nu berörda förhållande torde utgöra ett allvarligt hinder för en ratifikation från svensk sida av konventionerna.

I konventionen rörande industriellt arbete, artikel 1, undantagas från tillämpningsområdet icke heller familjeföretag. Enahanda är förhållandet beträffande konventionen angående icke-industriellt arbete i fråga om husligt arbete. Då i båda nu nämnda avseenden det föreliggande lagförslaget avviker från konventionerna, lärers även denna omständighet få anses utgöra ett hinder för ratifikation, därest icke vid lagens slutliga utformning erforderlig ändring anses kunna vidtagas.

Ur formell synpunkt ansluta sig föreskrifterna i artikel 2 punkterna 1 och 3 b) i båda konventionerna icke till det förfarande, som i vårt land hittills anlåtats och enligt förslaget även i fortsättningen skulle tillämpas, i det att läkaren prövar, för vilka sysselsättningar vederbörande icke är lämplig. Enligt konventionen skulle den regelrätta prövningen avse sysselsättningar, för vilka vederbörande är lämplig. Delegationen har emellertid svårt att föreställa sig, att sagda omständighet i och för sig skulle kunna utgöra hinder för ratifikation.

Enligt artikel 3 i båda konventionerna skulle undersökning obligatoriskt äga rum minst en gång årligen. Lagförslagets 36 § 1 mom. 2 stycket tillerkänner emellertid dispensrätt åt arbetsrådet beträffande den årliga undersökningen, bl. a. där fråga är om arbete, som fortgår allenast under kortare tid av året. Såsom riksförsäkringsanstalten anfört, tager detta stadgande sikte särskilt på säsongarbetet inom skogshanteringen, och praktiska möjligheter att där realisera konventionens föreskrift torde i vårt land knappast vara för handen.

Viss tvekan kan måhända råda, huruvida den konstitutiva bestämmelsen i artikel 5 om kostnadsfri läkarundersökning kan anses helt korrespondera med den ordning, som tillämpas i vårt land. Vid skolläkarinstitutionernas fullständiga utbyggnad skulle dock enligt delegationens mening teoretiska möjligheter föreligga för varje minderårig att erhålla den grundläggande undersökningen utan kostnad. Endast för det fall att vederbörande dröjer att söka anställning längre tid än ett år efter avslutad skolgång, skulle han nödgas själv sörja för läkarintyg. Med visst fog synes dock kunna sägas, att det allmänna principiellt tillgodosett konventionens förutsättning. Emellertid torde, på sätt socialstyrelsen och medicinalstyrelsen ifrågasatt, förtjäna övervägas att på statens bekostnad bereda tillgång till dylik undersökning utan kostnad för vederbörande, även i dessa undantagsfall, då den normala utvägen icke kunnat anlitas.

Vad beträffar den fortlöpande läkartillsynen av minderåriga arbetare, förutsättes i lagförslaget (39 §), att sådan läkarbesiktning skall vara kostnadsfri för vederbörande, i det att kostnaderna för rese- och traktamentsersättning skola bestridas av staten och övriga kostnader av arbetsgivaren.

Sammanfattningsvis vill delegationen såsom sin mening framhålla, att nu förevarande konventionsförslag kunna bli föremål för ratifikation från svensk sida endast under förutsättning av ganska avsevärda jämkningar i det föreliggande lagförslaget, av vilka en del knappast kunna betecknas såsom i och för sig motiverade och som i vissa fall skulle vara ägnade att medföra bestämda olägenheter.

Vidkommande den motsvarande rekommendationen synes densamma vara av beskaffenhet att böra tagas under övertvägande vid den fortsatta prövningen av lagstiftningen på området.

Vad därefter beträffar *konventionen (nr 79) angående begränsning av nattarbete för barn och minderåriga i icke-industriell verksamhet* har undantag ej heller här gjorts för arbete, som arbetstagaren utför i sitt hem eller å annan plats som av honom bestämmes, vilket förhållande torde förhindra ratifikation för närvarande ävensom, därest lagförslaget i oförändrat skick genomföres, jämväl framdeles.

Vidkommande föreskrifterna i övrigt gäller, att nattvilan enligt konventionen under inga omständigheter får understiga 12 timmar, medan såväl gällande som föreslagen lagstiftning i vårt land stadgar 11 timmar. Även nattvilans förläggning under dygnet är i konventionens artikel 3 fixerad på ett sätt, som icke är förenlig med svensk lagstiftning, i vilken man ansett det vara av värde att äga gemensamma föreskrifter i detta avseende för industriellt och icke-industriellt arbete. Ett godtagande av konventionens bestämmelser på denna punkt skulle, såsom arbetsgivareföreningen erinrat, helt omöjliggöra, att minderåriga mellan 16 och 18 år deltog i tvåskiftsarbete, något som ansetts vara ägnat att medföra avsevärda svårigheter för vårt näringsliv. Tilläggas må, att arbetsmarknadskommissionens sakkunniga i frågor rörande kvinnlig arbetskraft betecknat bestämmelserna om 11 timmars nattledighet tillräckliga för vårt lands vidkommande.

Även vad angår senast avhandlade konvention lära sålunda förutsättningar för ratifikation icke vara för handen utan jämkningar i förslaget till reviderad arbetarskyddslagstiftning, vilka icke kunna betecknas såsom i och för sig motiverade.

Vidkommande motsvarande rekommendation synes den böra tagas under övertvägande vid det pågående arbetet med revision av arbetarskyddslagstiftningen.

Delegationen finner sig till sist böra uttala, att det negativa resultat, som granskningen av de föreliggande konventionerna givit med avseende på möjligheterna för en svensk ratifikation av desamma, icke är oförutsett. Den svenska regeringen har vid avlåtande av svar å arbetsbyråns frågeformulär beträffande dessa ärenden klart upplyst om vårt lands lagstiftning i nu åsyftade del och påkallat en så smidig avfattning av konventionerna, att ratifikation skulle möjliggöras. Vederbörande svenska regeringsombud har ock, såsom redan erinrats, i likhet med regeringsombuden för bl. a. våra grannländer i det arbetskonferensens utskott, som haft att förberedelsevis handlägga de av arbetsbyrån utarbetade förslagen, gjort gällande samma synpunkter och utan framgång sökt uppnå erforderliga modifikation. Och från samtliga tre skandinaviska länder har vid konferensens plenarhandling uttryckligen betonats, att dessa staters regeringar nödgas göra vissa reservationer beträffande möjligheterna att ratificera konventionerna i en nära framtid.

Föredraganden.

I likhet med vad som framhållits i de inhämtade yttrandena finner jag de ifrågavarande konventionerna och rekommendationerna vara i stort sett väl motiverade och ägnade att stödja utvecklingen på hithörande betydelsefulla område. Emellertid innehåller föreliggande konferensbeslut — vid sidan av vissa bestämmelser, som, ehuru de gå längre än nu gällande eller av 1938 års arbetarskyddskommitté föreslagen lagstiftning, likväl innefatta uppslag av uppenbart värde — även en rad andra skiljaktigheter i förhållande till svensk lagstiftning, vilka icke utan vidare kunna betecknas såsom motive-rade och som i vissa fall möjligen kunna medföra bestämda olägenheter. Dessa skiljaktigheter hindra för närvarande ratificering från svensk sida av samtliga tre konventioner. För att skapa förutsättningar för en ur internationell samarbets synpunkt i och för sig önskvärd ratificering från svensk sida av de ifrågavarande konventionerna, skulle uppenbarligen ganska avsevärda jämkningar i den svenska lagstiftningen vara erforderliga. Huruvida och i vad mån sådana jämkningar lämpligen låta sig genomföra torde böra övervägas vid de fortsatta förberedelserna till reviderad arbetarskyddslagstiftning, och slutligt ställningstagande till frågan om ratificering torde sålunda böra anstå till dess förslag om sådan reviderad lagstiftning förelägges riksdagen. Givetvis böra härvid jämväl de i anslutning till konventionen antagna två rekommendationerna beaktas.

Under åberopande av vad jag i det föregående anfört får jag hemställa,

att Kungl. Maj:t måtte till riksdagen avlåta proposition med anhållan om riksdagens yttrande angående omförmälda, av Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens år 1946 vid dess tjugonionde sammanträde antagna konventioner och rekommendationer.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdade hemställan förordnar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten, att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Lennart Sundkler.

Konvention (nr 77) angående läkarundersökning av barn och minderåriga för uttrönande av deras lämplighet för industriellt arbete.

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens,

vilken av styrelsen för Internationella arbetsbyrån sammankallats till Montreal och där samlats den 19 september 1946 till sitt tjugunionde sammanträde

och beslutat antaga vissa förslag angående läkarundersökning av barn och minderåriga för uttrönande av deras lämplighet för industriellt arbete, vilken fråga inbegripes under den tredje punkten på sammanträdet dagordning,

samt beslutat, att dessa förslag skola taga form av en internationell konvention,

antager denna den nionde dagen i oktober månad år nittonhundrafyrtiosex följande konvention, vilken skall benämnas »konventionen angående läkarundersökning av minderåriga (industri), 1946» [Medical Examination of Young Persons (Industry) Convention, 1946].

Del I. Allmänna bestämmelser.

Artikel 1.

1. Denna konvention äger tillämpning å barn och minderåriga, som äro anställda i eller utföra arbete inom eller i anslutning till industriföretag, såväl offentliga som enskilda.

2. Vid tillämpningen av denna konvention skall med »industriföretag» särskilt avses:

a) gruvor, stenbrott och andra anläggningar för utvinnande av mineral ur jorden;

b) företag, inom vilka produkter framställas, ändras, rengöras, repareras, utsmyckas, färdigställas, beredas till försäljning, nedskrotas eller förstöras eller inom vilka material omvandlas, däri inbegripna företag för skeppsbyggnad ävensom för framställning, transformering och överförande av elektrisk ström eller drivkraft av vad slag det vara må;

c) byggnads- och anläggningsföretag, däri inbegripet nybyggnads-, reparations-, underhålls-, ändrings- och rivningsarbete;

d) företag, som bedriva passagerar- eller godsbefordran å landsväg, järnväg, inre vattenväg eller i luften, däri inbegripet handhavande av gods i dockor, å kajer, lastbryggor, i lagerhus eller å flygplatser.

3. Vederbörande myndighet skall fastställa gränsen mellan å ena sidan industri och å den andra jordbruk, handel och övriga icke-industriella sysselsättningar.

Artikel 2.

1. Barn eller minderåriga under aderton år må icke anställas av industriellt företag med mindre de vid ingående läkarundersökning befunnits lämpliga för det arbete, varmed de skola sysselsättas.

2. Läkareundersökning för uttrönande av lämplighet för arbetsanställning skall verkställas av legitimerad, av vederbörande myndighet godkänd läkare; angående företagen undersökning skall läkarintyg utfärdas eller anteckning göras å arbetstillstånd eller i arbetsbok.

3. Handling, varigenom lämplighet för arbetsanställning vitsordas, må

a) innehålla föreskrifter angående vissa med anställningen förenade villkor;

b) utfärdas för visst angivet arbete eller viss grupp av arbeten eller sysselsättningar, vilka anses innesluta jämförliga hälsorisker och som av den myndighet, vilken är ansvarig för tillämpningen av lagstiftningen om läkarundersökning för uttrönande av lämplighet för arbetsanställning, hänförs till en och samma riskgrupp.

4. Den nationella lagstiftningen skall fastställa, vilken myndighet det åligger att utfärda handling, varigenom lämplighet för arbetsanställning vitsordas, samt lämna närmare föreskrifter rörande sättet för utfärdandet av dylik handling.

Artikel 3.

1. Barns och minderårigas lämplighet för det arbete, varmed de sysselsätts, skall underkastas fortlöpande läkartillsyn till dess de uppnått en ålder av aderton år.

2. Sysselsättning av barn eller minderårig under aderton år må fortgå allenast under förutsättning av förnyad läkarundersökning minst en gång årligen.

3. Den nationella lagstiftningen skall

a) meddela föreskrifter angående de särskilda omständigheter, under vilka ytterligare läkarundersökning, utöver den minst en gång årligen stadgade, må erfordras med hänsyn till de med arbetet förenade riskerna samt vederbörandes hälso tillstånd enligt tidigare undersökningar; eller

b) tillförsäkra vederbörande myndighet befogenhet att i undantagsfall påkalla förnyad läkarundersökning.

Artikel 4.

1. I fråga om ur hälsosynpunkt särskilt riskfyllt arbete skall läkarundersökning för uttrönande av lämplighet för arbetsanställning samt periodiskt upprepande av sådan undersökning krävas åtminstone till dess vederbörande uppnått tjugettu års ålder.

2. Den nationella lagstiftningen skall antingen innehålla föreskrifter om eller giva därtill lämpad myndighet befogenhet att bestämma de sysselsättningar eller grupper av sysselsättningar, för vilka läkarundersökning och förnyade läkarundersökningar för uttrönande av lämplighet för arbetsanställning skola krävas åtminstone till dess vederbörande uppnått tjugettu års ålder.

Artikel 5.

I föregående artiklar omnämnd läkarundersökning må icke medföra kostnader för barnet, den minderåriga eller föräldrarna.

Artikel 6.

1. Vederbörande myndighet skall i fråga om barn och minderåriga, som vid läkarundersökning befunnits icke lämpade för vissa slags arbeten eller behäftade med kroppsfel eller lyte, vidtaga lämpliga åtgärder för yrkesråd-

givning, samt hälsoupbyggande och yrkesutbildningsåtgärder i syfte att underlätta inträde i arbetslivet.

2. Vederbörande myndighet har att besluta rörande arten och omfattningen av sådana åtgärder; i detta syfte skall samarbete äga rum mellan vederbörande arbetsmarknads-, hälsovårds-, undervisnings- och socialvårdande myndigheter och effektiv samverkan dessa myndigheter emellan upprätthållas vid åtgärdernas vidtagande.

3. I fråga om barn och minderåriga, vilkas lämplighet för arbetsanställning icke är till fullo klarlagd, må i den nationella lagstiftningen intagas bestämmelser om utfärdande av

- a) tillfälligt arbetstillstånd eller läkarintyg, gällande för begränsad tid, efter vars utgång den minderåriga har att undergå förnyad undersökning;
- b) arbetstillstånd eller intyg med föreskrifter om särskilda arbetsvillkor.

Artikel 7.

1. Arbetsgivaren skall vara skyldig att förvara och för yrkesinspektionen hålla tillgängligt, i den ordning den nationella lagstiftningen må föreskriva, antingen läkarintyg om lämplighet för arbetsanställning, arbetstillstånd eller arbetsbok, utvisande att hinder för anställningen ur medicinsk synpunkt icke föreligger.

2. Den nationella lagstiftningen skall fastställa, vilka övervakningsåtgärder i övrigt må erfordras för att trygga en noggrann tillämpning av denna konvention.

Del II. Särskilda föreskrifter för vissa länder.

Artikel 8.

1. Då en medlems territorium omfattar stora områden, varest, på grund av gles befolkning eller områdets utvecklingsstadium, vederbörande myndighet anser det ogörligt att genomföra bestämmelserna i denna konvention, må myndigheten i fråga utsluta dessa områden från tillämpningen av konventionen antingen helt eller beträffande de särskilda företag eller sysselsättningar, som den prövar erforderligt.

2. Varje medlem skall vid avgivandet av sin första årliga rapport enligt artikel 22 i Internationella arbetsorganisationens stadga ange de områden, i fråga om vilka medlemmen avser att tillämpa bestämmelserna i förevarande artikel. Ingen medlem må därefter med åberopande av bestämmelserna i denna artikel medgiva undantag i fråga om andra områden än de sålunda angivna.

3. Varje medlem, som tillämpat bestämmelserna i förevarande artikel, skall i sina följande årliga rapporter lämna uppgift om de områden, i fråga om vilka den avstår från rätten att tillämpa undantagsbestämmelserna.

Artikel 9.

1. Varje medlem, som före antagandet av lagstiftning, varigenom ratificering av denna konvention möjliggjordes, saknade föreskrifter om läkarundersökning för utrönande av barns och minderårigas lämplighet för industriellt arbete, äger att genom förklaring i anslutning till ratifikationen ersätta den i artiklarna 2 och 3 föreskrivna åldern av aderton år samt den i artikel 4 föreskrivna åldern av tjuguet år med en lägre ålder, dock lägst sexton år i förstnämnda och nitton år i sistnämnda fall.

2. Varje medlem, som avgivit dylik förklaring, må, närhelst den så önskar, återtaga densamma genom en ny förklaring.

3. Varje medlem, beträffande vilken jämlikt mom. 1 i denna artikel avgiven förklaring är i kraft, skall i sina årliga rapporter rörande tillämpningen av denna konvention angiva i vad mån framsteg gjorts beträffande en fullständig tillämpning av bestämmelserna i konventionen.

Artikel 10.

1. Bestämmelserna i del I av denna konvention skola i fråga om Indien äga tillämpning med följande jämkningar:

a) nämnda bestämmelser skola äga tillämpning å alla de områden, beträffande vilka den indiska lagstiftande församlingen äger kompetens att bringa dem i tillämpning;

b) såsom »industriellt företag» skall anses

i) fabriker i den indiska fabrikslagens (Indian Factories Act) bemärkelse;

ii) gruvor i den indiska gruvlagens (Indian Mines Act) bemärkelse;

iii) järnvägar;

iv) alla sysselsättningar, som omfattas av 1938 års lag om barns användande till arbete (Employment of Children Act, 1938);

c) artiklarna 2 och 3 äga tillämpning å barn och minderåriga under sexton år;

d) i artikel 4 skola orden »tjuguet år» ersättas med orden »nitton år»;

e) mom. 1 och 2 av artikel 6 skola icke äga tillämpning å Indien.

2. Bestämmelserna i mom. 1 av denna artikel må kunna ändras med iakttagande av följande ordning:

a) Internationella arbetskonferensen må vid sammanträde, å vars dagordning dylik fråga blivit uppförd, med två tredjedels majoritet antaga förslag till ändring av mom. 1 i denna artikel;

b) sådant förslag till ändring skall inom loppet av ett år eller, om särskilda omständigheter föreligga, inom aderton månader från avslutandet av konferenssammanträde underställas den eller de myndigheter i Indien, till vilkas kompetensområde frågan hör, för stiftande av lag eller vidtagande av andra åtgärder;

c) Indiens officiella ratifikation av ändringen kommer, såvida vederbörande myndighet eller myndigheter lämna sitt samtycke därtill, att delgivas Internationella arbetsbyråns generaldirektör för att av honom registreras;

d) så snart sådant ändringsförslag ratificerats av Indien, träder förslaget i kraft såsom en ändring av denna konvention.

Del III. Slutartiklar.

Artikel 11.

Denna konvention skall icke i något avseende inverka på lag, skiljedom, sedvänja eller avtal mellan arbetsgivare och arbetare, varigenom förmånligare villkor fastställas än de, som föreskrivas i konventionen.

Artikel 12.

De officiella ratifikationerna av denna konvention skola delgivas Internationella arbetsbyråns generaldirektör och registreras av honom.

Artikel 13.

1. Denna konvention är bindande allenast för de medlemmar av Internationella arbetsorganisationen, vilkas ratifikationer registrerats av generaldirektören.

2. Den träder i kraft tolv månader efter det två medlemmars ratifikationer registrerats av generaldirektören.

3. Därefter träder denna konvention i kraft för varje medlem tolv månader efter den dag, då dess ratifikation registrerats.

Artikel 14.

1. Varje medlem, som ratificerat denna konvention, kan, sedan tio år förflutit från den tidpunkt, då konventionen först trädde i kraft, uppsäga densamma genom skrivelse, som delgives Internationella arbetsbyråns generaldirektör för registrering. Uppsägningen träder icke i kraft förrän ett år efter det den registrerats.

2. Varje medlem, som ratificerat denna konvention och icke inom ett år efter utgången av den i föregående moment nämnda tioårsperioden gör bruk av den i denna artikel stadgade uppsägningsrätten, skall vara bunden för en ny period av tio år och kan därefter, med iakttagande av de i denna artikel föreskrivna villkoren, uppsäga konventionen vid utgången av varje följande tioårsperiod.

Artikel 15.

1. Internationella arbetsbyråns generaldirektör skall underrätta samtliga medlemmar av Internationella arbetsorganisationen om registreringen av alla ratifikationer och uppsägningar, som delgivits honom av organisationens medlemmar.

2. Då generaldirektören underrättar organisationens medlemmar om registreringen av den andra ratifikationen i ordningen, som delgivits honom, har han att fästa medlemmarnas uppmärksamhet på den dag, då konventionen träder i kraft.

Artikel 16.

Internationella arbetsbyråns generaldirektör skall, för registrering jämlikt artikel 102 av Förenta Nationernas stadga, lämna Förenta Nationernas generalsekreterare fullständiga upplysningar om varje ratifikation och uppsägning, som av honom registrerats i enlighet med bestämmelserna i föregående artiklar.

Artikel 17.

Vid utgången av varje tidrymd av tio år, räknat från denna konventions ikraftträdande, skall Internationella arbetsbyråns styrelse förelägga Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens en redogörelse för konventionens tillämpning och taga under övervägande, huruvida anledning föreligger att på konferensens dagordning uppföra frågan om dess revision, helt eller delvis.

Artikel 18.

1. I fall konferensen skulle antaga en ny konvention, innebärande revision, helt eller delvis, av förevarande konvention, och den nya konventionen icke föreskriver annat,

a) skall en medlems ratifikation av den nya, reviderade konventionen, för såvitt denna trätt i kraft, ipso jure medföra omedelbar uppsägning av förevarande konvention, utan hinder av vad i artikel 14 här ovan stadgas;

b) skall från den dag, då den nya, reviderade konventionen träder i kraft, förevarande konvention icke längre kunna ratificeras av medlemmarna.

2. Förevarande konvention skall likväl förbliva gällande till form och innehåll för de medlemmar, som ratificerat densamma och icke ratificera den nya, reviderade konventionen.

Artikel 19.

De engelska och franska texterna till denna konvention skola båda äga vitsord.

Bilaga B.

Konvention (nr 78) angående läkarundersökning av barn och minderåriga för uttrönande av deras lämplighet för icke-industriellt arbete.

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens,

vilken av styrelsen för Internationella arbetsbyrån sammankallats till Montreal och där samlats den 19 september 1946 till sitt tjugunionde sammanträde

och beslutat antaga vissa förslag angående läkarundersökning av barn och minderåriga för uttrönande av deras lämplighet för anställning i icke-industriellt arbete, vilken fråga inbegripes under den tredje punkten på sammanträdets dagordning,

samt beslutat, att dessa förslag skola taga form av en internationell konvention,

antager denna den nionde dagen i oktober månad år nittonhundrafyrtiosex följande konvention, vilken skall benämnas »konventionen angående läkarundersökning av minderåriga (icke-industriellt arbete), 1946» [Medical Examination of Young Persons (Non-Industrial Occupations) Convention, 1946].

Del I. Allmänna bestämmelser.

Artikel 1.

1. Denna konvention äger tillämpning å barn och minderåriga, anställda mot avlöning i icke-industriellt arbete eller sysselsatta direkt eller indirekt i förvärvssyfte med dylikt arbete.

2. Vid tillämpningen av denna konvention skall såsom »icke-industriellt arbete» anses allt arbete utom det, som av vederbörande myndighet hänförs till industriellt arbete, jordbruksarbete eller arbete ombord å fartyg.

3. Vederbörande myndighet skall fastställa gränsen mellan icke-industriellt arbete å ena sidan och å den andra industriellt arbete, jordbruksarbete och arbete ombord å fartyg.

4. Den nationella lagstiftningen må från tillämpningen av denna konvention undantaga familjeföretag, i vilka endast föräldrarna och deras barn eller myndlingar äro sysselsatta, dock allenast för såvitt arbetet befunnits icke medföra fara för barnens eller de minderårigas hälsa.

Artikel 2.

1. Barn eller minderåriga under aderton år må icke taga anställning eller utföra arbete i icke-industriella sysselsättningar, med mindre de vid ingående läkarundersökning befunnits lämpliga för arbetet i fråga.

2. Läkarundersökning för utrönande av lämplighet för arbetsanställning skall verkställas av legitimerad, av vederbörande myndighet godkänd läkare; angående företagen undersökning skall läkarintyg utfärdas eller anteckning göras å arbetstillstånd eller i arbetsbok.

3. Handling, varigenom lämplighet för arbetsanställning vitsordas, må
a) innehålla föreskrifter angående vissa med arbetsanställningen förenade villkor;

b) utfärdas för visst angivet arbete eller för viss grupp av arbeten eller sysselsättningar, vilka anses innesluta jämförliga hälsorisker och som av den myndighet, vilken är ansvarig för tillämpningen av lagstiftningen om läkarundersökning för utrönande av lämplighet för arbetsanställning, hänförts till en och samma riskgrupp.

4. Den nationella lagstiftningen skall fastställa, vilken myndighet det åligger att utfärda handling, varigenom lämplighet för arbetsanställning vitsordas, samt lämna närmare föreskrifter rörande sättet för utfärdandet av dylik handling.

Artikel 3.

1. Barns och minderårigas lämplighet för det arbete, varmed de sysselsättas, skall underkastas fortlöpande läkartillsyn till dess de uppnått en ålder av aderton år.

2. Sysselsättning av barn eller minderårig under aderton år må fortgå allenast under förutsättning av förnyad läkarundersökning minst en gång årligen.

3. Den nationella lagstiftningen skall

a) meddela föreskrifter angående de särskilda omständigheter, under vilka ytterligare läkarundersökning, utöver den minst en gång årligen stadgade, må erfordras med hänsyn till de med arbetet förenade riskerna samt vederbörandes hälsotillstånd enligt tidigare undersökningar; eller

b) tillförsäkra vederbörande myndighet befogenhet att i undantagsfall påkalla förnyad läkarundersökning.

Artikel 4.

1. I fråga om ur hälsosynpunkt särskilt riskfyllt arbete skall läkarundersökning för utrönande av lämplighet för arbetsanställning samt periodiskt upprepande av sådan undersökning krävas åtminstone till dess vederbörande uppnått tjuguetå års ålder.

2. Den nationella lagstiftningen skall antingen innehålla föreskrifter om eller giva därtill lämpad myndighet befogenhet att bestämma de sysselsättningar eller grupper av sysselsättningar, för vilka läkarundersökning och förnyade läkarundersökningar för utrönande av lämplighet för arbetsanställ-

ning skall krävas åtminstone till dess vederbörande uppnått tjuguetå års ålder.

Artikel 5.

I föregående artiklar omnämnd läkarundersökning må icke medföra kostnader för barnet, den minderårige eller föräldrarna.

Artikel 6.

1. Vederbörande myndighet skall i fråga om barn och minderåriga, som vid läkarundersökning befunnits icke lämpade för vissa slags arbeten eller behäftade med kroppsfel eller lyte, vidtagna lämpliga åtgärder för yrkesrådgivning samt hälsouppbyggande och yrkesutbildningsåtgärder i syfte att underlätta inträde i arbetslivet.

2. Vederbörande myndighet har att besluta rörande arten och omfattningen av sådana åtgärder; i detta syfte skall samarbete äga rum mellan vederbörande arbetsmarknads-, hälsovårds-, undervisnings- och socialvårdande myndigheter och effektivt samverka dessa myndigheter emellan upprätthållas vid åtgärdernas vidtagande.

3. I fråga om barn och minderåriga, vilkas lämplighet för arbetsanställning icke är till fullo klarlagd, må i den nationella lagstiftningen intagas bestämmelser om utfärdande av

a) tillfälligt arbetstillstånd eller läkarintyg, gällande för begränsad tid, efter vars utgång den minderårige har att undergå förnyad undersökning;

b) arbetstillstånd eller intyg med föreskrifter om särskilda arbetsvillkor.

Artikel 7.

1. Arbetsgivaren skall vara skyldig att förvara och för yrkesinspektionen hålla tillgängligt, i den ordning den nationella lagstiftningen må föreskriva, antingen läkarintyg om lämplighet för arbetsanställning, arbetstillstånd eller arbetsbok, utvisande att hinder för anställningen ur medicinsk synpunkt icke föreligger.

2. Den nationella lagstiftningen skall fastställa

a) erforderliga identifieringsåtgärder i och för övervakning av tillämpningen av föreskrifterna om läkarundersökning för utrönande av lämplighet för arbetsanställning beträffande barn och minderåriga, som för egen eller föräldrars räkning sysselsätts i ambulerande handel eller annan å allmän plats bedriven verksamhet; och

b) den övervakning i övrigt, som må erfordras för att trygga en noggrann tillämpning av denna konvention.

Del II. Särskilda föreskrifter för vissa länder.

Artikel 8.

1. Då en medlems territorium omfattar stora områden, varest, på grund av gles befolkning eller områdets utvecklingsstadium, vederbörande myndighet anser det ogörligt att genomföra bestämmelserna i denna konvention, må myndigheten i fråga utsluta dessa områden från tillämpningen av konventionen antingen helt eller beträffande de särskilda företag eller sysselsättningar, som den prövar erforderligt.

2. Varje medlem skall vid avgivandet av sin första årliga rapport enligt artikel 22 av Internationella arbetsorganisationens stadga angiva de områden, i fråga om vilka medlemmen avser att tillämpa bestämmelserna i förevarande artikel. Ingen medlem må därefter med åberopande av bestämmelserna i denna artikel medgiva undantag i fråga om andra områden än de sålunda angivna.

3. Varje medlem, som tillämpat bestämmelserna i förevarande artikel, skall i sina följande årliga rapporter lämna uppgift om de områden, i fråga om vilka den avstår från rätten att tillämpa undantagsbestämmelserna.

Artikel 9.

1. Varje medlem, som före antagandet av lagstiftning, varigenom ratificering av denna konvention möjliggjordes, saknade föreskrifter om läkarundersökning för utrönande av barns och minderårigas lämplighet för anställning i icke-industriellt arbete, äger att genom förklaring i anslutning till ratifikationen ersätta den i artiklarna 2 och 3 föreskrivna åldern av aderton år samt den i artikel 4 föreskrivna åldern av tjuuguett år med en lägre ålder, dock lägst sexton år i förstnämnda och nitton år i sistnämnda fall.

2. Varje medlem, som avgivit dylik förklaring, må, närhelst den så önskar, återtaga densamma genom en ny förklaring.

3. Varje medlem, beträffande vilken jämlikt mom. 1 i denna artikel avgiven förklaring är i kraft, skall i sina årliga rapporter rörande tillämpningen av denna konvention angiva i vad mån framsteg gjorts beträffande en fullständig tillämpning av bestämmelserna i konventionen.

Del III. Slutartiklar.

Artikel 10.

Denna konvention skall icke i något avseende inverka på lag, skiljedom, sedvänja eller avtal mellan arbetsgivare och arbetare, varigenom förmånligare villkor fastställas än de, som föreskrivas i konventionen.

Artikel 11.

De officiella ratifikationerna av denna konvention skola delgivas Internationella arbetsbyråns generaldirektör och registreras av honom.

Artikel 12.

1. Denna konvention är bindande allenast för de medlemmar av Internationella arbetsorganisationen, vilkas ratifikationer registrerats av generaldirektören.

2. Den träder i kraft tolv månader efter det två medlemmars ratifikationer registrerats av generaldirektören.

3. Därefter träder denna konvention i kraft för varje medlem tolv månader efter den dag, då dess ratifikation registrerats.

Artikel 13.

1. Varje medlem, som ratificerat denna konvention, kan, sedan tio år förflutit från den tidpunkt, då konventionen först trädde i kraft, uppsäga

densamma genom skrivelse, som delgives Internationella arbetsbyråns generaldirektör för registrering. Uppsägningen träder icke i kraft förrän ett år efter det den registrerats.

2. Varje medlem, som ratificerat denna konvention och icke inom ett år efter utgången av den i föregående moment nämnda tioårsperioden gör bruk av den i denna artikel stadgade uppsägningsrätten, skall vara bunden för en ny period av tio år och kan därefter, med iakttagande av de i denna artikel föreskrivna villkoren, uppsäga konventionen vid utgången av varje följande tioårsperiod.

Artikel 14.

1. Internationella arbetsbyråns generaldirektör skall underrätta samtliga medlemmar av Internationella arbetsorganisationen om registreringen av alla ratifikationer och uppsägningar, som delgivits honom av organisationens medlemmar.

2. Då generaldirektören underrättar organisationens medlemmar om registreringen av den andra ratifikationen i ordningen, som delgivits honom, har han att fästa medlemmarnas uppmärksamhet på den dag, då konventionen träder i kraft.

Artikel 15.

Internationella arbetsbyråns generaldirektör skall, för registrering jämlikt artikel 102 av Förenta Nationernas stadga, lämna Förenta Nationernas generalsekreterare fullständiga upplysningar om varje ratifikation och uppsägning, som av honom registrerats i enlighet med bestämmelserna i föregående artiklar.

Artikel 16.

Vid utgången av varje tidrymd av tio år, räknat från denna konventions ikraftträdande, skall Internationella arbetsbyråns styrelse förelägga Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens en redogörelse för konventionens tillämpning och taga under övervägande, huruvida anledning föreligger att på konferensens dagordning uppföra frågan om dess revision, helt eller delvis.

Artikel 17.

1. I fall konferensen skulle antaga en ny konvention, innebärande revision, helt eller delvis, av förevarande konvention, och den nya konventionen icke föreskriver annat,

a) skall en medlems ratifikation av den nya, reviderade konventionen, för såvitt denna trätt i kraft, ipso jure medföra omedelbar uppsägning av förevarande konvention, utan hinder av vad i artikel 13 här ovan stadgas;

b) skall från den dag, då den nya, reviderade konventionen träder i kraft, förevarande konvention icke längre kunna ratificeras av medlemmarna.

2. Förevarande konvention skall likväl förbli gällande till form och innehåll för de medlemmar, som ratificerat densamma och icke ratificera den nya, reviderade konventionen.

Artikel 18.

De engelska och franska texterna till denna konvention skola båda äga vitsord.

Rekommendation (nr 79) angående läkarundersökning av barn och minderåriga för uttrönande av deras lämplighet för arbetsanställning.

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens,

vilken av styrelsen för Internationella arbetsbyrån sammankallats till Montreal och där samlats den 19 september 1946 till sitt tjugunonde sammanträde

och beslutat antaga vissa förslag angående läkarundersökning av barn och minderåriga för uttrönande av deras lämplighet för arbetsanställning, vilken fråga inbegripes under den tredje punkten på sammanträdet dagordning,

samt beslutat antaga konventioner angående läkarundersökning av barn och minderåriga för uttrönande av deras lämplighet för industriellt och icke-industriellt arbete,

ävensom beslutat komplettera dessa konventioner med en rekommendation,

antager denna den nionde dagen i oktober månad år nittonhundrafyrtiosex följande rekommendation, vilken skall benämnas »rekommendationen angående läkarundersökning av minderåriga, 1946» [Medical Examination of Young Persons Recommendation, 1946].

Med hänsyn till att konventionerna om läkarundersökning av minderåriga, 1946, fastställa grunder för bestämmelser om läkarundersökning i syfte att skydda barn och minderåriga mot de risker olämpligt arbete innebär men lämna den närmare utformningen av hithörande föreskrifter åt den nationella lagstiftningen, och

med hänsyn till önskvärdheten av att trygga skälig likformighet i konventionernas tillämpning, för att i enlighet med dessas syfte upprätthålla största möjliga effektivitet i fråga om skydd åt barn och minderåriga under samtidig anpassning av sättet för läkarundersökningens genomförande efter de olika medlemsstaternas allmänna administrativa system, och

med hänsyn till önskvärdheten tillika av att samtliga medlemmar hållas underkunniga om de metoder, som givit tillfredsställande resultat i ett land och som fördenskull kunna tjäna till vägledning,

förordar konferensen, att medlemmarna skola, så snart omständigheterna det medgiva, tillämpa följande bestämmelser samt, i enlighet med vad Internationella arbetsbyråns styrelse därom må komma att besluta, tillhandahålla arbetsbyrån upplysningar angående härutinnan vidtagna åtgärder.

I. Tillämpningsområde.

1. Föreskrifterna i konventionen angående läkarundersökning av minderåriga (icke-industriellt arbete), 1946, böra tillämpas å allt arbete, som utföres inom eller i anslutning till följande företag och inrättningar, offentliga eller enskilda, nämligen

a) handelsföretag, däri inbegripna dessas avdelningar för hemtransport av varor till kunderna;

b) post, telefon, telegraf och radio, distributionstjänsten inbegripen;

c) företag och förvaltningsavdelningar, vilkas personal sysselsättes huvudsakligen med kontorsarbete;

d) tidningsföretag (redaktion, distribution, hembärning samt lösnummerförsäljning å allmän plats);

e) hotell, pensionat, restauranger, klubbar, kaféer och andra serveringsställen ävensom avlönat arbete i enskilt hushåll;

f) anstalter för behandling och vård av sjuka och vanföra samt ålderdomshem och barnhem;

g) teatrar och offentliga nöjesetablissemang;

h) ambulering handel, utbudande av varor av alla slag ävensom varje annan verksamhet, som utövas å allmän plats;

i) arbete, sysselsättning eller verksamhet i övrigt, som icke är att hänföra till industri, jordbruk, fiske eller sjöfart.

2. Utan att detta skall inkräkta på den frihet konventionen angående läkarundersökning av minderåriga (icke-industriellt arbete), 1946, lämnat medlemmarna att från konventionens tillämpning undantaga familjeföretag, vari endast föräldrarna och deras barn eller myndlingar äro sysselsatta, i den mån arbetet befunnits icke vara menligt för barnets eller den minderåriges hälsa, böra regeringarna — i betraktande av det förhållandet att ett arbete, som visserligen i allmänhet icke anses farligt, kan innebära risker för den, som icke besitter erforderliga förutsättningar för detsamma eller för arbete överhuvudtaget — eftersträva att vidga tillämpningen av bestämmelserna om läkarundersökning till all i förvärvssyfte bedriven verksamhet, oavsett förefintliga släktskapsförhållanden mellan dem, som däri sysselsättas.

II. Läkarundersökning.

3. Det är önskvärt att alla barn, om möjligt före den obligatoriska skoltidens utgång, undergå en allmän läkarundersökning, vars resultat kan komma den offentliga yrkesrådgivningen till godo, utan att detta må inkräkta på den läkarundersökning vid tillträddandet av anställning, vilken enligt artikel 2 i förenämnda konventioner kräves för utrönande av barns eller minderårigs lämplighet för viss sysselsättning.

4. Den ingående läkarundersökning, som skall äga rum vid tillträddande av anställning, bör

a) omfatta alla kliniska, röntgen- och laboratorieundersökningar, vilka äro ägnade att klarlägga lämplighet eller olämplighet för arbetet i fråga; och

b) städse åtföljas av lämpliga råd rörande hälsans vårdande.

5. Den periodiska undersökningen bör

a) utföras i samma ordning som undersökning vid tillträddande av anställning; och

b) åtföljas av lämpliga råd rörande hälsans vårdande samt, när så erfordras, kompletteras med yrkesrådgivning med hänsyn till eventuellt ombyte av yrke.

6. Resultaten av undersökningen böra i sin helhet antecknas å ett journalkort, vilket skall förvaras hos den medicinska institution, som har till uppgift att utföra undersökningarna.

De uppgifter, som lämnas i det för arbetsgivaren avsedda läkarintyget, respektive anteckningarna å arbetstillståndet eller i arbetsboken beträffande läkarundersökningen skola tydligt utvisa de begränsningar i fråga om lämplighet för arbete, som framgått vid undersökningen, samt de försiktighetsåtgärder, vilka i anledning härav böra vidtagas med avseende på arbetsförhållandena, men böra under inga omständigheter innehålla upplysningar av konfidentiell art, såsom beträffande medfött lyte eller sjukdom, som iakttagits vid undersökningen.

7. Med hänsyn till att i flertalet fall kroppsutvecklingen (uppväxtstadiet) icke avslutats vid aderton års ålder och behov följaktligen alltjämt föreligger av särskilda skyddsåtgärder, är det önskvärt, att den obligatoriska läkarundersökningen utsträcker till åtminstone tjuguettt år för alla minderåriga, sys-selsatta i industriellt och icke-industriellt arbete.

I varje fall bör vid bestämmandet av de hälsorisker, som skola anses på-kalla läkarundersökningarnas utsträckande till tjuguettt års ålder i enlighet med artikel 4 i nämnda konventioner anläggas ett mera vidsynt bedömande; särskilt bör utsträckandet av läkarundersökning till nämnda ålder krävas beträffande allt arbete i gruvor och varje anställning å sjukhus ävensom be-träffande sådan anställning i offentlig nöjesverksamhet, som innebär utfö-rande av dans och akrobatiska prestationer.

8. Bestämmelserna i föregående moment böra icke föranleda begränsning av skyldigheten att tillämpa internationella överenskommelser eller nationell lagstiftning, som förbjuder sys-selsättandet av minderåriga i visst arbete, inne-bärande särskilda hälsorisker, eller som förutsätter allmän kontroll av däruti sys-selsatta arbetares hälsa, oavsett åldern.

III. Åtgärder i fråga om personer, som vid läkarundersökning befunnits helt eller delvis olämpliga för arbete.

9. De nationella myndigheternas åtgärder för att efterkomma föreskrif-terna i artikel 6 av ovannämnda konventioner, böra särskilt åsyfta, att barn och minderåriga, som vid läkarundersökning befunnits behäftade med kropps-fel eller lyte eller brister eller i annat avseende icke lämpade för arbete,

a) erhålla erforderlig läkarbehandling till avhjälpande eller lindrande av förefintliga fel och brister;

b) uppmanas att återupptaga skolarbetet eller anvisas lämplig sys-selsätt-ning, ägnad att motsvara deras önskemål och anlag, samt tillfälle till utbild-ning för dylik sys-selsättning;

c) om så erfordras, beredas ekonomisk hjälp under tiden för läkarbehand-lingen, skolgången eller yrkesutbildningen.

10. För att främja yrkesrådgivning åt barn och minderåriga, som befun-nits lida av kroppslig svaghet eller behäftade med visst slag av lyte, böra för-teckningar över yrken och sys-selsättningar, som lämpa sig för olika katego-rier av dylika unga arbetare, utarbetas av sakkunniga i samråd med de me-dicinska myndigheterna samt de myndigheter, som handlägga arbetsmark-nadsfrågor. Dessa förteckningar böra tjäna till vägledning för undersöknings-läkarna utan att för dem vara bindande.

IV. Ansvariga myndigheter.

11. För att läkarundersökningen av minderåriga skall bliva fullt effektiv böra åtgärder vidtagas i syfte att utbilda en kår av undersökningsläkare med erforderliga insikter i yrkeshygien och ingående erfarenhet i fråga om de medicinska spörsmål, som ha avseende å barns och minderårigas hälsotill-stånd.

Vederbörande myndighet bör tillse, att teoretisk och praktisk utbildning an-ordnas för detta ändamål.

Undersökningsläkarna böra utses med hänsyn till de kvalifikationer, som angivits i första stycket.

12. Åtgärder för läkarundersökning för utrönande av lämplighet för ar-bete böra vidtagas under nära samverkan mellan de medicinska myndigheter,

under vilkas inseende läkarundersökningarna utföras, och de myndigheter, som ha att besluta rörande arbetstillstånd för barn och minderåriga samt övervaka deras arbetsförhållanden.

V. Tillämpningsmetoder.

13. För att ernå regelbunden läkarundersökning för uttrönande av lämplighet för arbetsanställning, i vad avser barn och minderåriga, vilka av ett industriellt eller icke-industriellt företag sysselsättas antingen inom företagets lokaler eller i anslutning till dess verksamhet, böra arbetsgivarna åläggas att underrätta viss angiven myndighet om varje anställning av unga arbetare, vilka på grund av sin ålder äro skyldiga undergå föreskriven läkarundersökning.

Denna myndighet bör vara

a) antingen den offentliga medicinska institution, som har sig anförtrodd undersökningens verkställande och förvarandet av undersökningsjournalerna;

b) eller den myndighet, som har att på grundval av undersökningen bevilja vederbörligt arbetstillstånd.

14. För att uppnå regelbunden läkarundersökning för uttrönande av lämplighet för arbetsanställning, i vad avser barn och minderåriga, vilka sysselsättas för egen eller föräldrars räkning med ambulerande handel eller annan verksamhet, som bedrivs å allmän plats,

a) böra sådana arbetare, tillhörande de årsklasser, för vilka läkarundersökning är obligatorisk, åläggas att anskaffa individuellt tillståndsbevis, vilket om möjligt bör utfärdas av institution, underställd myndigheten för arbetsfrågor, och grundas på intyg om lämplighet för arbetsanställning samt årligen förnyas på grundval av efterundersökningens resultat; tillståndsbeviset bör vara försett med ordningsnummer samt fotografi eller namnteckning eller annan identifieringsanordning ävensom innehålla uppgifter om

innehavarens namn, ålder och bostadsadress;

föräldrarnas namn och bostadsadress samt uppgift om att de medgivit barnet eller den minderåriga att ägna sig åt den sysselsättning beviset avser;

resultaten av läkarundersökningen vid anställningens början samt av efterundersökning;

b) bör innehavaren av ovannämnda tillståndsbevis åläggas att bära ett synligt märke, försett med samma ordningsnummer som beviset;

c) bör nära samarbete åvägbringas mellan de yrkesinspektionsmyndigheter, som ha att öva tillsyn å lagstiftningens efterlevnad, samt lokala myndigheter, särskilt polismyndigheter, i syfte att uppnå regelbunden kontroll över handlingarna rörande de ambulerande unga arbetarna ävensom däröver, att dessa handlingar äro i överensstämmelse med föreskrifterna angående läkarundersökning för uttrönande av lämplighet för arbete.

Bilaga D.

Konvention (nr 79) angående begränsning av nattarbete för barn och minderåriga i icke-industriell verksamhet.

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens,

vilken av styrelsen för Internationella arbetsbyrån sammankallats till Montreal och där samlats den 19 september 1946 till sitt tjugunionde sammanträde

och beslutat antaga vissa förslag angående begränsning av nattarbete för barn och minderåriga i icke-industriell verksamhet, vilken fråga inbegripes under tredje punkten på sammanträdets dagordning,

samt beslutat, att dessa förslag skola taga form av en internationell konvention,

antager denna den nionde dagen i oktober månad år nittonhundrafyrtiosex följande konvention, vilken skall benämnas »konventionen angående minderårigas nattarbete (icke-industriell verksamhet), 1946» [Night Work of Young Persons (Non-Industrial Occupations) Convention, 1946].

Del I. Allmänna bestämmelser.

Artikel 1.

1. Denna konvention äger tillämpning å barn och minderåriga, anställda mot avlöning i icke-industriellt arbete eller sysselsatta direkt eller indirekt i förvärvssyfte med dylikt arbete.

2. Vid tillämpningen av denna konvention skall såsom »icke-industriellt arbete» anses allt arbete utom det, som av vederbörande myndighet hänförs till industriellt arbete, jordbruksarbete eller arbete ombord å fartyg.

3. Vederbörande myndighet skall fastställa gränsen mellan icke-industriellt arbete å ena sidan och å den andra industriellt arbete, jordbruksarbete och arbete ombord å fartyg.

4. Den nationella lagstiftningen må från tillämpningen av denna konvention undantaga

- a) husligt arbete i enskilda hushåll;
- b) familjeföretag, i vilka endast föräldrarna och deras barn eller myndlingar äro sysselsatta, för såvitt arbetet anses icke vara skadligt, menligt eller farligt för barnen eller de minderåriga.

Artikel 2.

1. Barn under fjorton år, som användas till heltids- eller deltidarbete, samt minderåriga över fjorton år, vilka alltjämt äro underkastade hel skolplikt, må icke sysselsättas eller utföra arbete nattetid under en sammanhängande tidrymd av minst fjorton timmar varje dygn, vari skall ingå tiden mellan klockan 20 och klockan 8.

2. Där de lokala förhållandena så påkalla, må i den nationella lagstiftningen nu nämnda tidrymd ersättas med en tidrymd av tolv timmar, vilken dock icke får börja senare än klockan 20.30 och icke sluta tidigare än klockan 6.

Artikel 3.

1. Barn över fjorton år, vilka icke längre äro underkastade hel skolplikt, samt minderåriga under aderton må icke sysselsättas eller utföra arbete nattetid under en sammanhängande tidrymd av minst tolv timmar varje dygn, vari skall ingå tiden mellan klockan 22 och klockan 6.

2. När särskilda omständigheter föreligga med avseende på viss verksamhetsgren eller visst geografiskt område, skall likväl vederbörande myndighet, efter hörande av vederbörande arbetsgivare- och arbetareorganisationer, äga besluta att i fråga om barn och minderåriga, sysselsatta inom nämnda verksamhetsgren eller område, tiden mellan klockan 23 och klockan 7 må ersätta tiden mellan klockan 22 och klockan 6.

Artikel 4.

1. I länder, där på grund av klimatet arbete under dagen är särskilt ansträngande, må vilotiden under natten göras kortare än som föreskrivits i ovan nämnda artiklar, för såvitt motsvarande vilotid beredes under dagen.

2. Då med hänsyn till särskilt allvarliga förhållanden det allmänna intresset så kräver, må förbudet mot nattarbete genom beslut av regeringen kunna upphävas beträffande minderåriga, som fyllt sexton år.

3. Den nationella lagstiftningen må uppdraga åt lämplig myndighet att tillfälligtvis lämna minderåriga, som fyllt sexton år, individuella tillstånd att arbeta nattetid, när yrkesutbildningen på grund av tvingande skäl så kräver; den dagliga vilotiden må dock i sådant fall icke understiga elva på varandra följande timmar.

Artikel 5.

1. Den nationella lagstiftningen må uppdraga åt lämplig myndighet att lämna barn och minderåriga under aderton år individuella tillstånd att nattetid medverka såsom artister vid offentlig underhållning eller såsom skådespelare vid filminspelning.

2. I den nationella lagstiftningen skall fastställas minimiåldern för beviljandet av dylikt tillstånd.

3. Sådant tillstånd må icke lämnas, då underhållningen eller filminspelningen på grund av sin beskaffenhet eller de förhållanden, under vilka den försiggår, kan medföra risk för barnets eller den minderåriges liv, hälsa eller moral.

4. Vid beviljandet av tillstånd skola följande villkor gälla

a) arbetstiden må icke utsträckas över midnatt;

b) noggranna föreskrifter skola meddelas för att skydda barnets eller den minderåriges hälsa och moral, tillförsäkra vederbörande god behandling samt undvika störningar i skolarbetet;

c) barnet eller den minderåriga skall beredas en sammanhängande viloperiod av minst fjorton timmar.

Artikel 6.

1. För att uppnå en effektiv tillämpning av förevarande konvention skall den nationella lagstiftningen

a) innehålla bestämmelser om offentlig inspektion och övervakning, anpassad efter förhållandena inom de olika verksamhetsgrenar, konventionen omfattar;

b) ålägga varje arbetsgivare att föra en förteckning eller hålla officiella handlingar tillgängliga, innehållande uppgift om namn, födelseår och födelsedag beträffande alla av honom sysselsatta personer under aderton år ävensom om dessas arbetstid; i fråga om barn och minderåriga, som utföra arbete å allmän plats, skall förteckningen eller handlingarna utvisa den arbetstid, som överenskommits i arbetsavtalet;

c) föreskriva lämpliga anordningar för identifiering och övervakning av minderåriga under aderton år, vilka äro sysselsatta för egen eller annans räkning i verksamhet, som bedrivs å allmän plats;

d) stadga påföljder för arbetsgivare eller andra vuxna personer, som äro ansvariga för överträdelse av föreskrifterna i nämnda lagstiftning.

2. I den rapport, som årligen skall avgivas enligt artikel 22 i Internationella arbetsorganisationens stadga, skola utförliga upplysningar lämnas om

all lagstiftning, varigenom föreskrifterna i denna konvention förverkligas, och särskilt om

a) den tidrymd, varmed den i artikel 2 mom. 1 föreskrivna tiden med stöd av mom. 2 samma artikel, må hava ersatts;

b) den omfattning, vari bestämmelserna i artikel 3 mom. 2 tagits i anspråk;

c) de myndigheter, som, med stöd av bestämmelserna i artikel 5 mom. 1, ägt bevilja individuella tillstånd, samt den minimiålder, som i enlighet med bestämmelserna i mom. 2 samma artikel fastställts för beviljandet av dylikt tillstånd.

Del II. Särskilda bestämmelser för vissa länder.

Artikel 7.

1. Varje medlem, som före antagandet av lagstiftning, varigenom ratificering av denna konvention möjliggjordes, saknade föreskrifter om begränsning av barns och minderårigas nattarbete inom icke-industriell verksamhet, äger att genom förklaring i anslutning till ratifikationen, ersätta den i artikel 3 föreskrivna åldern av aderton år med en lägre åldersgräns, dock i intet fall lägre än sexton år.

2. Varje medlem, som avgivit en dylik förklaring, må, närhelst den så önskar, återtaga densamma genom en ny förklaring.

3. Varje medlem, beträffande vilken en jämlikt mom. 1 i denna artikel avgiven förklaring är i kraft, skall i sina årliga rapporter rörande tillämpningen av denna konvention angiva i vad mån framsteg gjorts i syfte att uppnå en fullständig tillämpning av konventionen.

Artikel 8.

1. Bestämmelserna i del I av denna konvention skola i fråga om Indien äga tillämpning med följande jämkningar:

a) nämnda bestämmelser äga tillämpning å alla de områden, beträffande vilka den indiska lagstiftande församlingen äger kompetens att bringa dem i tillämpning;

b) vederbörande myndighet må från konventionens tillämpning undantaga barn och minderåriga anställda i företag, där mindre än tjugu personer samsätts;

c) artikel 2 i konventionen äger tillämpning å barn under tolv år, vilka må användas till heltids- eller deltidsarbete, samt å barn över tolv år, vilka äro underkastade hel skolplikt;

d) artikel 3 i konventionen äger tillämpning å barn över tolv år, vilka icke äro underkastade hel skolplikt, samt å minderåriga under femton år;

e) de undantag, som medgivnas i artikel 4 mom. 2 och 3, gälla minderåriga, som fyllt fjorton år;

f) artikel 5 äger tillämpning å barn och minderåriga, som icke fyllt femton år.

2. Bestämmelserna i mom. 1 av denna artikel skola kunna ändras med iakttagande av följande tillvägagångssätt:

a) Internationella arbetskonferensen må vid varje sammanträde, å vars dagordning dylik fråga blivit uppförd, med två tredjedels majoritet antaga förslag till ändring av mom. 1 i förevarande artikel;

b) varje sådant förslag till ändring skall inom loppet av ett år eller, om särskilda omständigheter föreligga, inom aderton månader från avslutandet av konferensens sammanträde underställas den eller de myndigheter i Indien, till vilkas kompetensområde frågan hör, för stiftande av lag eller vidtagande av andra åtgärder;

c) Indiens officiella ratifikation av ändringen kommer, såvida vederbörande myndighet eller myndigheter lämna sitt samtycke därtill, att delgivas Internationella arbetsbyråns generaldirektör för att av honom registreras;

d) så snart dylikt förslag till ändring ratificerats av Indien, träder ändringen i kraft.

Del III. Slutartiklar.

Artikel 9.

Denna konvention skall icke i något avseende inverka på lag, skiljedom, sedvänja eller avtal mellan arbetsgivare och arbetare, varigenom förmånligare villkor fastställas än de, som föreskrivas i konventionen.

Artikel 10.

De officiella ratifikationerna av denna konvention skola delgivas Internationella arbetsbyråns generaldirektör och registreras av honom.

Artikel 11.

1. Denna konvention är bindande allenast för de medlemmar av Internationella arbetsorganisationen, vilkas ratifikationer registrerats av generaldirektören.

2. Den träder i kraft tolv månader efter det två medlemmars ratifikationer registrerats av generaldirektören.

3. Därefter träder denna konvention i kraft för varje medlem tolv månader efter den dag, då dess ratifikation registrerats.

Artikel 12.

1. Varje medlem, som ratificerat denna konvention, kan, sedan tio år förflutit från den tidpunkt, då konventionen först trädde i kraft, uppsäga densamma genom skrivelse, som delgives Internationella arbetsbyråns generaldirektör för registrering. Uppsägningen träder icke i kraft förrän ett år efter det den registrerats.

2. Varje medlem, som ratificerat denna konvention och icke inom ett år efter utgången av den i föregående moment nämnda tioårsperioden gör bruk av den i denna artikel stadgade uppsägningsrätten, skall vara bunden för en ny period av tio år och kan därefter, med iakttagande av de i denna artikel föreskrivna villkoren, uppsäga konventionen vid utgången av varje följande tioårsperiod.

Artikel 13.

1. Internationella arbetsbyråns generaldirektör skall underrätta samtliga medlemmar av Internationella arbetsorganisationen om registreringen av alla ratifikationer och uppsägningar, vilka delgivits honom av organisationens medlemmar.

2. Då generaldirektören underrättar organisationens medlemmar om registreringen av den andra ratifikationen i ordningen, som delgivits honom, har han att fästa medlemmarnas uppmärksamhet på den dag, då konventionen träder i kraft.

Artikel 14.

Internationella arbetsbyråns generaldirektör skall, för registrering jämlikt artikel 102 av Förenta Nationernas stadga, lämna Förenta Nationernas generalsekreterare fullständiga upplysningar om varje ratifikation och uppsägning, som av honom registrerats i enlighet med bestämmelserna i föregående artiklar.

Artikel 15.

Vid utgången av varje tidrymd av tio år, räknat från denna konventions ikraftträdande, skall Internationella arbetsbyråns styrelse förelägga Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens en redogörelse för konventionens tillämpning och taga under övervägande, huruvida anledning föreligger att på konferensens dagordning uppföra frågan om dess revision, helt eller delvis.

Artikel 16.

1. I fall konferensen skulle antaga en ny konvention, innebärande revision, helt eller delvis, av förevarande konvention, och den nya konventionen icke föreskriver annat,

a) skall en medlems ratifikation av den nya, reviderade konventionen, för såvitt denna trätt i kraft, ipso jure medföra omedelbar uppsägning av förevarande konvention, utan hinder av vad i artikel 12 här ovan stadgas;

b) skall från den dag, då den nya, reviderade konventionen träder i kraft, förevarande konvention icke längre kunna ratificeras av medlemmarna.

2. Förevarande konvention skall likväl förbliva gällande till form och innehåll för de medlemmar, som ratificerat densamma och icke ratificera den nya, reviderade konventionen.

Artikel 17.

De engelska och franska texterna till denna konvention skola båda äga vitsord.

Bilaga E.

Rekommendation (nr 80) angående begränsning av barns och minderårigas nattarbete i icke-industriell verksamhet.

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens, vilken av styrelsen för Internationella arbetsbyrå samman kallats till Montreal och där samlats den 19 september 1946 till sitt tjugunionde sammanträde

och beslutat antaga vissa förslag angående begränsning av nattarbete för barn och minderåriga i icke-industriell verksamhet, vilken fråga inbegripes under tredje punkten på sammanträdet dagordning,

samt beslutat antaga en konvention i ämnet ävensom att komplettera nämnda konvention med en rekommendation,

antager denna den nionde dagen i oktober månad år nittiohundrafyrtiosex följande rekommendation, vilken skall benämnas »rekommendationen angående minderårigas nattarbete (icke-industriell verksamhet), 1946» [Night Work of Young Persons (Non-Industrial Occupations) Recommendation, 1946].

Med hänsyn till att konventionen angående minderårigas nattarbete (icke-industriell verksamhet), 1946, fastställer grunderna för en lagstiftning till skydd mot de med nattarbete i icke-industriell verksamhet förbundna riskerna, i vilken verksamhet ett stort antal unga arbetare äro sysselsatta,

med hänsyn till att konventionen i betraktande av de skiftande sysselsättningar, å vilka dess bestämmelser äga tillämpning, samt de växlande sedvänjor och särskilda förhållanden, som råda i olika länder, visserligen berett den nationella lagstiftningen möjligheter till anpassning vid förverkligandet av de i konventionen fastställda normerna, men det icke desto mindre är önskvärt att säkerställa en så enhetlig tillämpning som möjligt av konventionen, och

då det tillika är önskvärt, att hänsyn toges till vissa tillämpningsmetoder, som befunnits giva tillfredsställande resultat och följaktligen kunna tjäna organisationens medlemmar till vägledning,

förordar konferensen, att medlemmarna skola, så snart omständigheterna det medgiva, tillämpa följande bestämmelser samt, i enlighet med vad Internationella arbetsbyråns styrelse därom må komma att besluta, tillhandahålla arbetsbyrån upplysningar angående härutinnan vidtagna åtgärder.

I. Tillämpningsområde.

1. Föreskrifterna i konventionen angående minderårigas nattarbete (icke-industriell verksamhet), 1946, böra tillämpas på allt arbete, som bedrivs inom eller i anslutning till följande företag och inrättningar, offentliga eller enskilda, nämligen

a) handelsföretag, däri inbegripna dessas avdelningar för hemtransport av varor till kunderna;

b) post, telefon, telegraf och radio, distributionstjänsten inbegripen;

c) företag och förvaltningsavdelningar, vilkas personal sysselsättes huvudsakligen med kontorsarbete;

d) tidningsföretag (redaktion, distribution, hembärning samt lösnummerförsäljning å allmän plats);

e) hotell, pensionat, restauranger, klubbar, kaféer och andra serveringsställen;

f) anstalter för behandling och vård av sjuka och vanföra samt ålderdomshem och barnhem;

g) teatrar och offentliga nöjesetablissemang;

h) ambulerande handel, utbudande av varor av alla slag ävensom varje annan verksamhet, som utövas å allmän plats;

i) arbete, sysselsättning eller verksamhet i övrigt, som icke är att hänföra till industri, jordbruk, fiske eller sjöfart.

2. Utan att detta skall inkräkta på den frihet konventionen angående minderårigas nattarbete (icke-industriell verksamhet), 1946, lämnat medlemmarna att från konventionens tillämpning undantaga avlönat arbete i enskilt hushåll samt, i den mån arbetet befunnits icke vara menligt eller farligt för barnets eller den minderåriges hälsa, anställning i familjeföretag, vari endast föräldrar och deras barn eller myndlingar äro sysselsatta, riktas medlemmarnas uppmärksamhet på önskvärdheten av

a) att lämpliga lagstiftnings- och administrativa åtgärder vidtagas i syfte att begränsa nattarbetet för sådana barn och minderåriga under aderton år, som äro sysselsatta i hushållsarbete i enskilda hem;

b) att tillämpningen av föreskrifterna om begränsning av nattarbete i icke-industriell verksamhet utsträcker till att omfatta alla i förvärvssyfte bedrivna företag, oavsett förefintliga släktskapsförhållanden mellan dem, som däri sysselsättas.

II. Anställning i samband med offentlig underhållning.

3. När de lokala myndigheterna med stöd av bestämmelserna i artikel 5 i konventionen angående minderårigas nattarbete (icke-industriell verksamhet), 1946, bemyndigats att lämna barn och minderåriga individuella tillstånd att nattetid medverka såsom artister vid offentlig underhållning eller såsom skådespelare vid filminspelning, bör åt överordnad myndighet uppdragas att övervaka tillståndsgivningen, hos vilken myndighet tillika besvär skall kunna anföras över såväl avslag å framställning om tillstånd som villkor i samband med tillstånds beviljande.

4. Tillstånd bör avse begränsad tid och förses med de förbehåll i övrigt, som i varje särskilt fall må erfordras till skydd för barnet eller den minderårige.

5. Tillstånd bör för barn under fjorton år utfärdas endast i undantagsfall, när så med hänsyn till yrkesutbildning eller barnets särskilda anlag finnes böra ske, därvid följande villkor böra uppställas:

a) tillstånd bör som regel icke utfärdas för annan än elev vid teater- eller musikskola;

b) nattarbetet bör i möjligaste mån begränsas till tre kvällar i veckan eller till genomsnittligt tre kvällar i veckan, räknat för en längre tidsperiod;

c) arbetet bör sluta klockan 22, där icke en sammanhängande viloperiod om sexton timmar är medgiven.

III. Övervakning.

6. Under fortsatt iakttagande av den grundsats, som kommit till uttryck i moment 12 av den år 1923 antagna rekommendationen angående yrkesinspektion, enligt vilken inspektionspersonalen bör innefatta såväl kvinnor som män med samma befogenheter och åligganden och med samma myndighet, bör hänsyn tagas till erfarenheten inom vissa länder, vilka funnit det särskilt ändamålsenligt att åt kvinnliga inspektörer anförtro övervakningen av lagstiftningen till skydd för unga arbetare.

7. Förutom åt den vanliga övervakningen av efterlevnaden av lagstiftningen till skydd för unga arbetare bör, i syfte att uppnå en effektiv tillämpning av bestämmelserna i konventionen angående minderårigas nattarbete (icke-industriell verksamhet), 1946, å sådan icke-industriell verksamhet, som bedrivs i en mångfald små och spridda företag, särskild uppmärksamhet ägnas uppgivna fall av överträdelse, vilka anmälts av allmänheten; framför allt böra omedelbara åtgärder vidtagas, när klagomål anförts av barnets eller den minderåriges föräldrar.

8. Vid bestämmandet av den officiella handling arbetsgivaren enligt lag skall ha att tillhandahålla i och för inspektionsmyndighetens tillsyn å efterlevnaden av bestämmelserna om begränsning av nattarbete, är det önskvärt

att de fördelar arbetstillstånd och arbetsbok erbjuda vederbörligen beaktas; dessa handlingar, som måste utfärdas eller officiellt stämplas vid varje ombyte av anställning, äro nämligen ägnade att underlätta identifieringen av den unge arbetaren samt ange dennes ålder och de för honom fastställda arbetsvillkoren, arbetstiden däri inbegripen.

9. 1) För att underlätta inspektionsmyndighetens identifiering av unga arbetare utan fast arbetsplats, vilka skyddas av lagstiftningen angående nattarbete,

a) skola sådana unga arbetare, som utföra arbete mot avlöning, medföra handling — dock icke handling, som är avsedd att förvaras av arbetsgivaren — samt bära igenkänningsmärke, som möjliggör deras identifiering under arbete utom företaget;

b) skola sådana unga arbetare, som arbeta för egen eller föräldrars räkning, för möjliggörande av identifiering medföra den handling, varigenom tillstånd lämnats till arbetet, samt bära igenkänningsmärke.

2) Unga arbetare under aderton år utan fast arbetsplats böra förses med arbetstillstånd eller individuellt tillståndsbevis, innehållande

a) uppgift om barnets eller den minderåriges namn, ålder och bostadsadress;

b) barnets eller den minderåriges fotografi eller namnteckning eller annat identifieringstecken ävensom nummer å arbetstillstånd eller tillståndsbevis;

c) om barnet eller den minderåriga är anställd mot avlöning, uppgift om arbetsgivarens namn och adress samt om arbetstiden;

d) om barnet eller den minderåriga utför arbete för egen eller föräldrars räkning, uppgift om de sistnämndas namn och bostadsadress ävensom deras medgivande till arbetet.

3) Arbetstillstånd eller individuellt tillståndsbevis bör lämpligen utfärdas av institution, underställd myndigheten för arbetsfrågor.

4) Unga arbetare utan fast arbetsplats böra vara skyldiga att fullt synligt bära märket med numret på arbetstillstånd eller tillståndsbevis.

5) Fullständig samverkan bör åvägabringas mellan de lokala myndigheterna, särskilt vederbörande polismyndighet, och undervisnings- och barnavårdsmyndigheterna å ena sidan samt inspektionsmyndigheten å andra sidan, i och för tryggande av såväl övervakningen av arbetstiden för unga arbetare utan fast arbetsplats som tillämpningen av lagstiftningen angående nattarbete.

6) Det rättsliga ansvaret för överträdelse av lagstiftningen åvilar arbetsgivaren särskilt i sådana fall då den fordrade arbetsprestationen framstår såsom oskäligen i förhållande till den tid, som inom ramen för den tillåtna arbetstiden står till förfogande för arbetets utförande; arbetsgivaren bör härvid, om han vidtagit alla tillbörliga försiktighetsåtgärder till förebyggande av överträdelsen, beredas tillfälle visa, att han varit i god tro.

7) Om arbetet utföres för föräldrars räkning eller med deras medgivande, böra dessa efter föregående varning göras lagligen ansvariga för överträdelser av lagstiftningen.

Bilaga F.

Resolutioner.

1. Resolution angående skyndsamt ratificering av Akt av år 1946 angående ändringar i Internationella arbetsorganisationens stadga samt av 1946

års konvention angående revision av slutartiklarna, vilka antagits av Internationella arbetskonferensen vid dess 29:e sammanträde.

2. Resolution angående övergångsbestämmelser, att tillämpas till dess Akt av år 1946 angående ändringar i Internationella arbetsorganisationens stadga trätt i kraft.

3. Resolution angående antagande av budget för 29:e budgetåret, 1947, och angående fördelning av utgifterna för år 1947 på olika medlemsstater.

4. Resolution angående antagandet av reviderad stadga för den administrativa domstolen.

5. Resolution angående förlängning av förordnandet på ytterligare tre år för ledamöterna i den administrativa domstolen.

6. Resolution angående antagandet av ett reviderat tjänstepensionsreglemente.

7. Resolution, genom vilken arbetskonferensen utser ledamöter av tjänstepensionskassans styrelse.

8. Resolution angående avgifterna till pensionsfonden under år 1947.

9. Resolution, enligt vilken till arbetsbyråns styrelse för vidare övervägande hänskjutes en preliminär text till konvention angående Internationella arbetsorganisationens privilegier och immuniteter, med bilaga.

10. Resolution angående utsträckning av läkarbesiktning till att omfatta unga jordbruksarbetare.

11. Resolution angående avskaffandet av tvångs- eller obligatoriskt arbete.

12. Resolution, genom vilken vissa frågor berörande icke-självständiga områden uppföras på dagordningen för Internationella arbetskonferensens nästkommande allmänna sammanträde.

13. Resolution, i vilken arbetsbyråns styrelse uppmanas vidtaga vissa åtgärder beträffande socialpolitiken i icke-självständiga områden och bland annat överväga möjligheterna till upprättande av ett regionalt kontor för den afrikanska kontinenten.

14. Resolution angående socialpolitisk minimistandard för den infödda befolkningen i självstyrande områden.

15. Resolution, i vilken konferensen hyllar krigets offer.